

Pověst XII. I. 1

Baron Balon je mlad gospod,
on zbira si silno vojsko —
On zbira silno si vojsko!
al sam nezná kam pojde z njo!
On si poda v ravno polje —
v ravno polje pod Beligrad.
Pod Belim gradom vojska leži,
čudo kaj zemlja njo obdriže.
Mladí Turčin v linjah stoji,
no si gleda v ravno polje.
Po ravnem polji vojska gre,
pred vojskoj ide mladí Balon.
Balon baron, mladí gospod!
pa kaj si priša, kaj stojis?
Ali si ti priša zajcov lovit?
al si ti priša mene častit?
Nekem jaz priša zajcov lovit,
al sem jaz priša tebe častit:
S črnim bom punfom se kadia,
z žarečimi kruglami pa škropia.
Cesarški šuki dunkajo,
no Belí grad raznašajo
Cesarški bombe mečejo,
iz Turški zgrada vlečejo.

Ms. 481.

Cesarске puške pokajo,
~~se~~ Turške žene jokajo —

Turške se žene jočejo
da si nevejo kam domò.

Joče u al se ne joče li.
cesar zdaj Beligrad dobi!

Cesarov je brà, cesarov bo,
Beligrad ie cesarov bo!

3 $\frac{9}{32}$

č. XIX. Pola 32. str. 4

Skrupni grešnik I. 2

Če leče bistra voda -
bistra voda Donaja,
po njoj plava po njoj plava
tenka lačja pisana.

V njoj pa idi. v njoj pa idi
luba divica Marija,
za njoj kriči za njoj kriči
grešnik močno veliki.

"Kaj ti grešnik kaj ti grešnik
tabene velike grehe mas? -"

Oče mater um ci omoriā,
sestra komaj vujšla je. —

Idi grešnik - idi grešnik
klikni k kuhem drevčici,
no tam moli no tam moli
ola u drevce ozeleni.

On je kličā on je molia,
minolo je udomlet,
mimo vlegla - mimo vlegla
vorka steza vglajina.

Po njoj iče po njoj iče
luba divica Marija:
Stani grešnik stani grešnik
grehi so ti odpuščeni.

Ms. 481.

~
Kak bi stala kak bi stala,
ki pregenot se nemcem,
ki že sleza ki že zleza
do pojusa v zemljo sem.
Piši piši hladem veter,
koj prepišes to telo,
Marija vzela v bogo dušo
no jo nesla go v nebo!

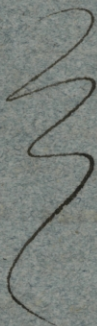
79.

Kralj Matjaš pred peklom.

Stoji mi polje široko,
 po polju stera vglajina.
 Po steri pride kralj Matjaš
 na to močna hudo drži.
 Jega pa sreje potnik star / roman
 potnik star - sam večni bog:
 Pa kaj je tebi, kralj Matjaš,
 kaj ti je tako hudo drži?
 Bog vam plati na pitarji!
 Kaj ti je nabi hudo drži,
 Ti si meni za dolgo let
 moja luba molba liši,
 moja luba mrtva leži,
 no duša joj v pekli gori.
 Oj nikaj kralj nikaj kral Matjaš!
 ti idi ti na senjem lep,
 ti kupi žonke goslice,
 no pred peklom zaigraj.
 Da boš igra minote tri,
 da te lebe pita šatan vrag:
 Cujes ti igre kral Matjaš,
 kaj pa bom ti za plačo da?
 Ti pa mi odgovor daj,
 kaj boš ti plačo jemal sam.
 Kral Matjaš gre na senjem lep,
 no ti kupi žonke goslice.
 Te on ide pred pekle
 no pred peklom zaigra.
 Da je še igra minote tri,
 ga je pita šatan vrag:

Ms. 481.

Čujš ti, igre kral Matjaš!
kaj pa bom ti za plačo dal? —
Čujš Ti satan peklenški kral!
jaz bom ti plačo sam jima. —
On prime lubo za belo roko,
no jo pela z pekla žerččiga.
Kak hitro jo pripela van.
taka hitro luba pregonči.
Nemrečen bodi' pekel ti,
kaj' boš' zdaj moga prazen bit.
Kak hitro luba pregonči,
taka hitro ~~gigaj~~ v pekel zlati.
Nemrečen bodi' jsiha ti,
kaj' nisi moga tiho bit,
Zdaj pa na veke gorja boš'
zdaj pa na veke topja boš'.

Bolestan junak.

Stoji mi stoji gora
 douga no visoka.
 Na gori pa mi stoji
 oreh dvanajst janakov.

Enega gaboli
 glava ino trce. —
 Pustite me zadi
 jaz nemrem makiirat.

Delajte mi rako
 tam per svetom Rokū,
 Neopajte mi jamo
 per svetem Janu.

Gj jamo globoka
 na rablo široko.

Zvunaj pa mi pustite
 mojjo derno roko;

Za roko mi povežite
 mojiga vranj-konjica.

Naj mi konjič plače
 da me luba ničē.

Delajte mi mosti
 z mojikh belih kosti. —

Od mojiga groba
 do lubinega dvora.

Po njih de se šetala
 mene razmišlōvala. —

Konjič zahrzguje,
 luba zaplakuje.

Ms. 481.

✓
Majka čado ima
na prodaj.

Prasnovčne.

Prekrizaj da mati dote,
dokič ū je majeno,
dere bo že veliko grozlo,
bode se ti že famo! —

Lakaj bi ga krizala,
bi ga na doajo mam! —
Mati ū je ne to zrekla,
kupec je že pod oknom.

Daj da mi ti, mati sinka!
Kaj bom ti za njega? —
Daj ti pram tri sto slati, ranjot
no tri ~~zlate~~ zlate lukifa.

Kupec tri sto ranjs našteje.
no tri zlate lukifa,
no ~~neres~~ neris svoj ~~senjim~~ senjim
senjim voj premočno lep.

On pa pojdoč očē sroje,
ki ji ū zpod svetih gor:
Kaj pa si ti, kupec, neris,
kaj si ti tak zlo veret? —

Tragi moj, jaz senjim neris —
senjim voj premočno lep. —
Pokaži da kupec senjim,
jaz bi njega vidi rad.

Ms. L. 81.

Kupce pa pokaze cenjem:

To ti je moj mali sin!

Jaz pa bom ti sinka vzel.

Sinka ti ja več ne dam. —

Ce boš li mi sinka vzel,

te bom ša po materè, —

Le idi po njo, le idi,

sinka ti jaz več ne dam.

Kupce zdaj po materè grè

2 lanci prežerecni.

To zasluži vrata mati,

kera sinka si oda!

3

253.

Pitanje.

Ljubi konja jara
 & od Radgonkega grada;

Na konjiči nese
 i druge sokóna;

Za klobukom nese
 rožo rožmarina.

Konjič zahrggeta,
 Ljuba rhuše četa. —

Ljuba moja draga,
 & kam pām ja s konjičom? —

Ljubi moj predragi,
 & v italico rēdano. | moja

Ljuba moja draga,
 & kam pa bom s sokónom? —

Ljubi moj predragi
 & v moje vello Camrico. —

Ljuba moja draga,
 & kam bom z rožmarinom? —

Ljubi moj predragi
 & v moje bele nadra. 1422

Konjič de ovesek soba
 sokón lepo peā —

Sokón lepo peā,
 rožmarin lepo cvēa —

Rožmarin lepo cvēa
 ti pa me lubia. —

19.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

~~S~~ Sinko Vanke. I. 7

Stani sinko Vanke
zemi nama na pašo -
pod goro visoko
na zeleni travnik -
Dva bela volica
dva črna konjica.

Mati moja luba!
mati moja draga!
Mene glava boli
kaj sestra zene
pod goro visoko
na zeleni travnik
dva bela volica
dva črna konjica.

Sestra ji gnala
pod goro na pašo -
pod goro visoko
na zeleni travnik.

Do polnoči ji igrala
po polnoči pevala -
igrala pevala
da gora ji zvonila.

Hala hala, sinko,
idi nama gledat,
kaj sestra dela
pod goroj visokoj
na zelenem travniku.

Sinke u opravi
sabljo perpara
no ji še pod goro
na zeleni travnik.

34
Sestrica sestrica!

kaj si čis ti raji z
z menoj greh včiniti,
al pa molva biti?

Bratec moj predragi
bratec moj preljubi!
raje čem molva biti,
kak ~~pa~~ s tobaj greh včiniti.

Bratec je potegna
vojo svetlo sablo,
sestrici odseka

lepo mlado glavo.

V gora ~~prizna~~ krova stoji,
uščena ~~pa~~ molva leži.

Sinec moj predragi,
kaj sestrica dela?

Mati moja luba,
mati moja draga!

Pozne si trga

beli no someni

pod goraj visokaj

na zelenem travniku;

venček bo delala,

ga Mariji dala.

~~S~~

Markovi svatovi. I. 8

Simko i Marko si je zanima
prek morja globokiga.

Izka si je takšno lubo,
kaj bi anala svilo presti.

Izka jo je, najša jo je
prek morja globokiga.

Hala hala mladi ženih,
prosi das nama svati!

Svati pričli so po meho,
prek morja so jo pelali.

Inehu je skonec lažje stala
v soncu pristan gledala.

Pristan smekne iz bele roki
ino pabne v sivo morje!

Hala hala, mladi pozavain,
gruntaj da sivo morje! —

Jas bi grunta sivo morje,
pa ga gruntati nemorem! —

Hala hala, mladi devec,
gruntaj da sivo morje! —

Jas bi grunta sivo morje,
pa ga gruntati nemorem! —

Hala hala, starašina,
gruntaj da sivo morje! —

Jas bi grunta sivo morje,
pa ga gruntati nemorem! —

Hala hala, mladi ženih,
gruntaj da ti sivo morje! —

Lala hala, mlada snuha,
jaz bom grunta tvoje morje! -
Ženin je skočil v tvoje morje,
pa ga ne več vidit bilo.

Snuha je krikati začela -
krikati začela no javkati.

Robce med vati je delila -
nobce ino prh-pogače,

Robce vse je razdelila
samo eden joj je ostal.

~~Ženin ba je nasledega ženita.~~

Samo eden ba povše,
za ženin ba osnovani.

Z njim si savezala oči,
bistre oči, črne oči;

Vo skočila v tvoje morje -
v morje tvoje no globoko.

Kele prebiva moj labi dragi,
naj prebiva moje telo.

43.

3

Stoji mi stoji polece
 prelepo široko polece.
 na poli stoji beli grad,
 prigradi se šeci mlad gospod
 mladi gospod firštiniin mož.
 mladi gospod no mlada gospa
 po ganyki se skup šeceta,
 s črnimi očci gledata
 z belimi rokam pecjimbata.
 Te kor linje si gledata,
 na poli ~~se kmetiča~~ dva
^{lepo široko}
 že dva kmetiča ideta
~~ki v grad~~ ^{no gorno} desetino šeceta;
 Zlahčen gospod, firštiniin mož!
 Midva jih lepo prosva
 naj nama desetino pšerijo
 Tle zlahčen gospod firštiniin mož
 dozna se bova en sam droben beč,
 ki ga siromaka ne zmoreva
 da sma ga ~~leto~~ ne mogla zaslužiti.
 Tle bojo nama ga šenkali;
 al bojo ga v doug zapisali. —
 Jap vama ga ne morem šenkati,
 niti ga ~~morem~~ v doug zapisati.
 Tri leta bom vaj v vozi dja,
 no isto k vama pogledna. ...
 Tri leta sta onedva v vozi bila
 no isto je k njima pogledna,
 al drugega nič je najša ne
 kak ti same bele kosti.

Oj joji joji no prejoj.
to me nede pustilo v nebo! —

~
Zlahkten gospod ji zbitoža —
zlahkten gospod firštiniin mož
v vojoj svetlej kamrica
v vojoj belaj postelici.

Pod postelo sta u mu spravila
volica dva — hujdica dva:

I krvavimi se očeki gledata,
I žarečimi se rogleci dregata —
I žarečimi se rogleci dregata,
no na dušno čakata.

Duša se ji v teli ločila,
pograbila sta jo volica dva —
volica dva — hujdica dva —

no sta jo strgala s tela,
nesla sredi pekla žarečega,
no postavila na stolce žarce:
jiti sta joj natočila

kupico žvepla no smole —
kupico žvepla no smole:

Pij: duša, to ti je zdaj prevzeti!

3 105

Ms. 487.

S

Gospodinja i podložnici.

Stoji mi stoji polece

prelepo široko polece.

Na poli stoji beli grad;

v gradu pa mi stoji štampet zlat;

v štampetu pa leži mlada gospa,

mlada gospa sirotinina.

Po gradu pa sčeti se mešnik mlad,

mešnik mlad sam veliki Janž:

Mlada gospa sirotinina!

dajte da se vi provedati

dajte da se vi provedati,

i svetim rešnim telom obrediti.

Poglejte, pogledajte pod štampet zlat,

kaj mi pod štampetom leži:

i krvavimi očmi se gledata,

i žarčnimi rogli se drogata.

Vsem mela več kak kmetica,

se britega sem si pripravila.

Se mi je več dovoljen bil

kak en sam svetli grob:

nekem mu ga mogla cenkati,

nebi mi ^{ga} vdaug zapisati.

Dala sem ga veriti si v vojo

oh v vojo temno no globoko.

Tri leta ^{se} je minola

ty sem si na njega zmrhala.

Ms. 481.

Ti sem si šla v vozo globoko
tam sem najšla ~~le~~ bele kosti -
najšla sem ~~mnogo~~ le bele kosti,
Oh to mene v nebo ne pušči!

105
23

Kerčma.

Per svetom križi skup zvon,
 kaj bi mi ljudje k meni šli.
 Vsi drugi so že k meni šli,
 mi pa smo že v kerčmo šli.

Prvi pili vina smo spili,
 vsi evangelij smo zamudili.

„Oj hribica razhribljena
 ti ovčica si razubljena!“

Da jaz Tebe nebi poznal,
 če leži račun bi Bogi položal.

Drugi pili vina smo spili,
 sveto smo predelo zamudili.

Oj hribica razhribljena,
 ti si ovčica razubljena.

Da jaz Tebe nebi poznal,
 če leži račun bi Bogi položal.

Tretji pili vina smo spili,
 sveto smo mesto zamudili.

Oj hribica razhribljena,
 ti ovčica si razubljena.

Da jaz Tebe nebi poznal,
 če leži račun bi Bogi položal.

Četrti pili vina smo spili,
 vsi skup razhribljeni smo bili.

Oj hribica razhribljena,
 ti si ovčica razubljena.

Da jaz Tebe nebi poznal,
 če leži račun bi Bogi položal.

~~1. 1.~~

Pověst.

I. M.

Neža je rano stajala,
lepo se bela umivala,
kda je k mēti hodila,
lepo je Boga molila.
Bog pa ji naj da sinka dva,
krstiti dala je oba —
Krstiti dala je oba,
ti oba v morje hitila.
Neža naraj če po nji it²,
aljo ji morje pozelo.
Oj joje joje no prejoj!
venda sem jaz zdaj zgubljena.
Niste mi, mati, niste mi,
da ste naj pole krstiti —
Da ste naj pole krtili,
kak ste naj v morje hitili,
Niste mi, mati, niste mi,
da ste se pole zgorivali —
Da ste se pole zgorivali,
kak ste se v morje vtopili.
O nista mi nista sinka dva,
to sta nebeška anjgela,
Ki sta v nebesa svetila,
kerih nam večni Bog naj da.

3

218.

~~S~~

I. 13

Božja zaručnica.

Kaj pa je tibi Marinka,
kaj si ti tak lepo počel
v svoji svetli kamnici?

Kaj si ji nebi pela,
kim zutra svati mela,
kim zutra ja mlada snega?

Nes jih mela, Marinka,
nes zutra mlada snega,
tis pustila dušico
tis zutra dušo dala.

Moj bog lubi predragi,
kaj pa sem pregrešila,
kam dušico pustila?

Ne si li pregrešila,
mati je pregrešila,
ki te je na svet rodila.

Ki te je na svet rodila,
v nunski kloster običala
daj pa te vzamoz dala.

3 IIIA.

15

Osveta.

I. 14

Stoji mi stoji pristava,
prelepa nova pristava,
Po njej se sice Nežica
premočno lepa deklica.
Le njo je zvedel Ivan mlad,
dvakrat jo posla vogleti,
dvakrat jo posla vogleti,
tretjokrat penjaha sam.
Vzemi me vzemi, Nežica,
ti moja prva ljubica.
Oj hala hala Ivan mlad
le naprosi nama svati —
Le naprosi nama svati,
kaj do nama ednaki vi.
Kaj nedo' jako kričali,
kaj nedo' jako hučkali.
Nežica na pragi stoji,
po se gleda svoje svati.
Vsi drugi so se sjoj vклонili,
al ne se je vклонila Ivan mlad.
Oj čakaj čakaj, Ivan mlad,
ne bo' ti tega tretji den.
Nežica na pragi se zorti,
na ne viroko goro tberi.
Tam jo korenjice lopala,
no ga v pivčičke nalagala.
Korenjice ji roviralo
Ivanu srce omiralo.

Oj hala hala bratec moj!
jaši da v novo pristabo;
no prosí lepo Nežico,
naj' pučča mene živega.

Oj hala hala Nežica!
pusti mi bratca živega.

Oj hala hala Ivanov brat,
le jaši ti nazaj domo —
Jaši ti nazaj domo,
ven najdeš bratca živega.

Brat ji prižaha nazaj domo,
al brata je najša mrtvega.
To pa naj bo vakešnemu,
ki je takeni kak je Ivan mladi.

3

Sinek Vanek, sinček Vanek!
kam si nama hodia? —

Luba mati, draga mati,
na široko pole. —

Sinek Vanek, sinček Vanek,
kaj pa si tam vidia? —

Luba mati, draga mati,
tri pobebele žene. —

Sinek Vanek, sinček Vanek,
kaj so Ti učinile? —

Luba mati, draga mati,
srce so mi jemale. —

Sinek Vanek, sinček Vanek,
~~sto~~ ^{kera} ~~pa~~ te je držala? —

Luba mati, draga mati,
moja ~~in~~prava mati. —

Sinek Vanek, sinček Vanek,
kera ti je jimala? —

Sinek Vanek, sinček Vanek,
prava moja tetica. —

Sinek Vanek, sinček Vanek,
kera te je branila? —

Luba mati, draga mati,
bratce no sestrica. —

Sinek Vanek, sinček Vanek,
kajš materi poročia? —

Luba mati, draga mati!
tri žerčce kole. —

Sinek Vanek, sinek Vanek,
kajš tetici poročia? —

Luba mati, draga mati!
tri s plamnom gomaci: —

Sinek Vanek, sinek Vanek,
kajš sestrici poročia? —

Luba mat, draga mati!
tri bele gradi: —

Sinek Vanek, sinek Vanek!
kajš bratci poročia? —

Luba mati, draga mati!
~~kolpa~~ no konjica.

2 142.

Poslušajte da, ~~na~~ romari,
kaj se na Matžarskem zgodilo! —

Ena mati ji vmrla
malo detece pustila.

Očca pa se je ozemla,
hudo mačoho si ji vzela —

Eno hudo mačoho,
ino hmanjo matere.

Dete za kruhec prouilo,
al kaj ji ona učinila?

Na zemljo ga hitila,
na zemljo ga čibrala.

Nemilo ga je čibrala,
kruhca mu ne dala.

Vskledo vlepi mozle vode,
pred njega dne tri kamniče.

Ob tem ne moglo žveti
začelo se milo jokati,

No prouili Rogeca,
kaj bi čakalo dne belega,

Budit ilo je zvonara:
Stani, stani, zvonar drag.

Stani stani, zvonar ti,
pokaži grob mi materni.

Zvonar se začne jokati,
detece se mu v soce smilati.

Dete za roko primi
no ga pela na grobje!

On ji ga pela na grobje
materni grob mu pokaže.

Kak materni grob je zaglednol,
~~premočnega~~ ~~namena~~ je zakrivalo:

Odpri se črna zemlica,
mo pregovori mati moja!

Koni si me perpravila,
mačohi me ostavila?

Naj me naj, dete vbogo,
dete vbogo, dete malo!

"Jedi idi na božji pos-
 "na božji pos k manjki Butričkoj!
 "Ona de se pomagala,
 "si veseli raj postala."

Deteca je odišlo
 k manjški božji Butričkoj.

Pred njoj si je pokleknilo,
 lepo bogeca molilo.

Ona je s trona stopila,
 alati plajsi razgrnola.

Deteca je k nbi prigrnola
 v svetlo nebo ga odnesla.

Deti v nebesah se veselijo,
 matoha pa v pekli gori.

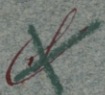
Kak je lepo srebro zlato,
 si je lepšo matino telo.

}

116.

Pomenujem u onih ličih Kopitarovih rečih
 gdi kaže, da su mesta prošenska za Slavone
 baržito bratu slavnitor (uethim) Gaskom Olym-
 pia i Evlenida (Εὐλυνίδης), gde se sloveni
 rasnih mestah skupa (občevaja) i spoznavaju,
 kako su u baržni Olympijskih i Evlenijskih
 igrah skupljali spoznavali i običivali garci;
 i napustili su i ja jedno na prošenje u obla-
 nizelovredu na i kužimurke, da valida tam
 koga varstnog Slavskog pisnika zabeim čitajnic
 svoje vikovite pismi, ili nalazim Slavskog k-
 doba čitajnic svoje neumaste dekade i varhu
 toga obtrav pro Tullidivčki razplacem. A ja
 sam imao povod (plakat) da tam nisam niti lmi
 na niti. Prodoza nalazis, samo jedan jedini stp-
 je vidio na ~~medu~~ ^{us jednog} Luciana, pukom obkoleno, te
 pivoao zpromenulu pisan us harodjave nime
 ke gaste, kužnim i mublim garlom. Opro-
 štenjah i ~~pronačah~~ ^{o tom stp-ku} ocmo nekada in-
 i običimie ~~razgovarati~~.

Ms. 481.

Umoriteljka.

Kaj si, Orsa, ti žalostna?
 kaj si sinka ranila?
 al si ti za to žalostna
 kaj si si ga umorila? —

Jaz pa sem še skozi veselo,
 kaj sem si ga kofila:
 no za kuno sem si vzela
 Jerosa no Marijo.

Oj pogledaj da, mlada Orsa,
 kdo todrej proti Tebi gre? —
 Todrej pa gre mladi frajmar,
 ki de mi glavo jema. —

Orsa, češ ti moja biti?
 al češ glavo zgubiti?
 Jaz čem raj glavo zgubiti,
 kak pa tvoja biti.

Dosti sem tancev zatajila
 dosti fantov zapelala:
 Kakšno bilo mi sivolinj,
 Takšna naj bo moja smol.

3

51

Stoji mi stoji lepo pole -
na poli stoji beli grad.
Po gradu pa u sice jnfrava -
prelepa mlada jnfrava;
Njoj pa u prvič
gospod - gospod lep no mlad.
No pobira bele listke
no briče črne obece.
Proti njoj pa u prvič
gospod - gospod lep no mlad:
Kaj pa je Tebi, mlada jnfrava,
prelepa mlada jnfrava,
Kaj pobiraš bele listke,
no ti briče črne obece? -
Kaj nebi bilo, kaj mi nebi bilo;
Naj lubi mi na vojski je.
Na sedem let mi je odlog da,
sedem let je že preminolo -
Sedem let je že preminolo,
al lubega se ne nazaj. -
Vikaj mi kaj, mlada jnfrava
češ ti mene al pa drugega? -
Vzemi mene al pa drugega,
ne čakaj ti na prvega. -
Najem Tebi, nebi drugega,
meni je že za prvega. -

Poglej, poglej ti, mlada jónfrava,
prelepa mlada jónfrava,
Kaj ja mam to na pravoj róki,
jaz pa mam glahi pritan tooj,
Ki si mi ga, luba, dala,
da wa oba k zarokom šla.

3

102

~~18~~ Čado na groblju majčinom. I. 19

Ta kaj to more biti
kaj spali nemrem jaz,
kaj tak dolgo prečujim
malo dete jokati.

Jaz zjutra rano stanem,
grem na brstif žegnani,
tam druga nič ne vidim,
kak grobe vse prekopane.

Jaz pa druga nič ne vidim
kak grobe vse prekopane,
no čujim sina malega
kak budi si matere.

Kde so mati, vaše prsi,
kaj sem si jih uživa ne
Kaj sem si jih jaz ne uživa,
nehi si jih več ne bom?

Naj me, naj me, moje dete,
moje dete mati sin!
pusti mene tu ležati,
v črnoj zemli pohneti.

Pusti mene tu ležati
v črnoj zemli pohneti:
to do' meli drobni črvi
drobni črvi hranico.

Jaz nemorem ti več vstati,
neti te nadajati;
Jaz sem te Bogi gročla
no dobrim prijatelom.

ki njo dobesed celo nje ono zgine, -
na teme, zvezdni venec vsch kreposti
ki od Boga nadahnjen z njega sine: ...
tudi ona je dar uplela, al' kak v prosti
si suknji če pred bleisk, ki Te objima -
kneza z Jeruzalema, Beča, Rima!

Al' edna zvezda bolj in bolj rasviti
z oenca, no zvezda ta' se Milost klica,
ta vabi miloska k Tebi priti;
no berž Slovenka blaženega lica
k prestolji zlatem z vencom kiti,
ki v njem nje kraja vraka je ovellica:
No kder sestričic venci na podnožji
leži, ta' se svojega položi.

Verma ljubezen.

Hodmo, ljudi, vi k večerji,
 po večerji hodmo spat.
 Vi to drugi šli k večerji,
 samo mladi Jožek ne.

Ena vlica polletela,
 ula si na okneca,
 ona mu ji tak velela,
 kaj ji Mirika betezna.

Rak hitro Jožek to začuje,
 on od straha zabledi,
 lepo belo se opravi
 no oči do k Miriki.

Rak on hitro v hišo stopi,
 ona mrtva že leži;
 tudi on na tla opravi
 no tam mrtve obleži.

Njega so mi pokopali
 proti sončnem vzhodu;
 njo pa so mi pokopali
 proti sončnem zahodu.

Z njegovega groba je zrastle
 lepa roža gastroža;
 z njenega pa je groba zrastle
 lepa bela lilija.

Onudve pa sta velki' vrash'
araven beli cirkve gor,
tam pa sta se očepile,
no raste v sveto' nebo'.

/ 125.

Sribar Dornarki,

Stoji mi stoji polje -
 polje široko;
 Na polju pa mi stoji
 lepi beli grad.
 To gradi pa se čče
 mlada jónfrava,
 proti njej pa se perče
 sribar Dornarki:
 Dobro utro! Jim Bog daj,
 mlada jónfrava! -
 Lepo jim sahvalim,
 sribar Dornarki.
 Vi bote tu ostali,
 pri meni te spali. -
 Jas nemim tu ostati,
 bi priša' beli den. -
 Oj nikaj nikaj sribar,
 sribar Dornarki!
 Jas mam tri prepelinček
 ki lepo pojejo.
 Eden mi popevlje
 da se mraciti č;
 drugi mi popevlje
 navno o polnoči;
 Tretji mi popevlje,
 da se zori č. -
 Onedra sta zaspala
 je priša' beli den.

Oj ji joji: jónfrava!

in grada ján nesmem. —

Nikaj, nikaj: šibar —

šibar Dornarki!

Ja še eno sukno mam,
gospod za njo nič,
lepom Njih opraviła
kak mlado jónfravo.

Tavam bom Njih poslala
za pravo Vlaškinjo...

On pa najde ženkunje
pšeniško žinkajo.

Le žinkajte, le žinkajte,
dokler še je romata! —

Zdignite si jónfrava
vso sukno gor.

Zdignite si sukno gor,
kaj nje ne grozite. —

Jar bi si zdignola sukno gor,
pa spoder hlaci mam;

Čam bi si čudno zdela,
kaj jar spoder hlaci mam.

Tun pa vam spoder hlaci
sem prava Vlaškinja. —

Ta kaj je to za jónfrava,
kaj tak bele roke ma —

kaj tak bele roke ma
kak šibar Dornarki? —

Lehko jar tak bele roke mam
sem ustra njegova;

Jar sem neko tu ostala,
per kuharici sem spala.

Elegia I. 22
Prekmurška.

(Steva Soldatič žli iz Sopronike stol.
+ Ferenc Novak)

Cerka je molila Boga
na materinom grobišču:

Stanke-da mati vi' gori,
ka se nam oča oženo!

Oka se nam oča oženo,
Lagojo mater pripelo —

Lagojo mater pripelo,
nas deco zcejla oboušo —

Nas deco zcejla oboušo,
gda je tou mater zaroušo —

Gda je tou mater zaroušo,
nam je nevolu odloušo.

Žalostna deca žalostna!
Sterg se daje mačuha!

Nam se je dala mačuha,
vso nam nevolu načinja.

Vso nam nevolu načinja,
vso nam čemere občinja.

Krah nam li' pesē z pepela,
Jesti nam liha z čemera.
Jesti je naše čemer zdaj,
piti pa žvepleno takaj.
Genbe se mati v grobu vi
gda se vam deca dreseli.
Gda se vam deca dreseli
stanki - da mati z grobu vi!.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Sestra i bratac.

Jel u Jela platno namočila? —
 Ne sem niti olo vodica prišla.
 Gledala sem čunda preveliko. —
 Kaj za čundo, čerka preclublana? —
 Mura. Drava vodi vkup sket^tke.
 Mura nosi drevje no kamenje;
 Drava nosi okovane šajke
 V šajki sedi bratec no sestroica;
 Bratec reže, sestroica pa čivle.
 Sestra bratca z iglicoj bodicne;
 Gledaj bratec kak gradje gorijo.
 Kaj gorijo, naj le vi zgorijo!

84. 3

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Ova pisan jest iz Slavonie mužu nar-
odnjem u Krajnu došla, kakovih prigoda
neznam. Ja ju slušah pjevati kod nekoga
svaka, gdje ju pjevati pročije i tica La-
kovica i Neža Poljarsca. Nikoliko vri-
mena prije ju čitah u Vukovih dvagoci-
nih knjigah. Ova pisan opet svjedoči ka-
kva nesnatna razlika vlada mužu po-
navičajami ilirskim, te da ju je pro-
se uzajamno narodnih pisanah služi i
medjusobno razumijevaju. Ja sam se u tom
pričastar zimm dosta obavješio, da na-
Krajinski Sloven dolnja navičaja sasvim
razumim. Ja najviše čitah one vilovi-
te da narodne davorije o Kraljeviću
Marku, što je skupno bi Vuk, našim
prostim ljudem, i velikim slušate-
lji me razumiše, te na moji velenji
oni opet svako sam čitao mi pro-
vedu. To se razumi, da ne mogu
Kaznovanovićev pismih ovim, Nenado
viva preračiti, a to mi je jistie kriv-
nego namisti, koje dalko rovan obor-
jiovih ponetjah čine. I
stano, naši govore nikoji naše Gornjopili-
ke da komisi više i inde, da je
Gornjo navičaja dolnjog kao nebo
paskladaljeno, te da se dalko ne
možeta nikada složiti. — Na sv-
i ovi transportice primetnem iz
prve knjige Vukovih razskazih
narodnih pisanah počenu pisan, ka-
ko ju pjeva Sadržanka, neka se
razvidi razlika i promjena, koju je
pisan primila na ovom putovanju.

Lepa Vida je pri morji stala
Tam na prodi si pelnice prala
Črn zamore po sivim morji pral
Barke vslavi, prasa lepe vide:
Lepaj, Vida, ni si tak rudeča —
Nisi tak rudeča, ni črteča,
Kakor ti jeve leta bila? —
Lepa Vida je odgovorila:
Kak bi bila rudeča in črteča,
Ker zadela mene je nesreča;
Oh! doma bolno je moje deťe,
Poslušala sem neumne svete;
Omožila sem se, starca vzela,
Malo kdaj sirota sem verela;
Bolno deťe cel dan prejočuje
Celo dolgo noč pr. mož prekašuje.
Črn zamore ji reče ino pravi:
Če doma jim dobro ni, zapavi
Se čez morje vzdignejo, ti s mano
Pojdi srčno ti ozdravi rano.
Kaj si pravim, po te, Vila zala,
Je kraljica Spanjika me poslala,
Z dobiti mladiga kraljica —
Sinka njunga mladga cesarica.
Ga dojila boš ino zibala,
Deťevala mu postelj postizala,
De zaspi, mu lepe pesmi pela,
Stujga dela tam neboš imela.
Barke Lepa Vida je stopila;
Al ko sta od kraja odlegnila,
No je barke že po morji tekla,
Se zjokala Vida je in rekla:
Oh, sirota vboga, kaj sim škola!
Oh, komu sim jst doma pustila —
Deťe moje sinka naboglen'ga,
Moža mojga, z letmi oblozen'ga!
Ko potekle so ble tri nedelje,
Jo k kraljici črn zamore prispeli.
Zgodaj Lepa Vida je ustala
Tam pri okni sonce ji čakala.
Jatolajst žalost nezrečeno,
Poprašala sonce ji rumeno:
Sonci, žarki sonca, vi poveste,
Kaj moj sinček dela - bolno deťe?
Kaj bi delal zdaj tvoj sinček mali?
Vera večo reči so držali,
In tvoj etari mož je šel od hiše,
Se po morji vozi, kebe iše.
Tebe iše in se grozno jotea
Od bitkosti jimn erce poka. —

91
Ko na večer pride luna bleda,
Lepa Vida spet pri okni gleda,
De č' bi črno žalost ohladila,
Bledo luno se ogovorila:
Luna! zakaj lune! vi povete,
Kaj moj sinček dela, bolno dete?
Kaj bi delal zdaj loj sinček mali?
Danes so, obogo črta zakopali,
Jno oca loj je sel od hiše,
Se po morji vozi, tebe še —
Tebe še, se tabi joka,
Od britkosti njemu srce poka."

Vida lepa se zajoka huje.
K' ni kraljica pride, njo sprašuje.
Kaj se tebi, Vida, je zgodilo,
De tak silno jočeš in tak milo?
Je kraljica rekla Vida zala:
Kak bi črta oboga ne jokala!
Ko pri okni zlato sem posodo
Pomivala, mi je padla v vodo,
Je iz okna padla mi visoc'ga
Kupca zlata v dno morja globoc'ga.
Jo tolaži, reče ji kraljica:
Jenjaš jokat in močiti hea!
Drugo kupco zlato bom kupila,
Je pri kralji bom izgovorila;
D' kraljica doji mojga sinčka,
De ti mine Tvoja bolečina. —

Res kraljica kupcu je kupila,
Res pri kralji jo je zgovorila;
Vida vsek dan je pri okni stala,
Se po cinku, oca, mož, jokala.

Krajske Zbelle
383" ze cl. III. 1832.
st. 94-97.

Ms. 481.

S Ballada. I. 25
Opomina.

Stoji, stoji tam lipica,
Pod lipo hladna senčica,
Pod lipo mize kamnata,
Na štiri vogle rezana.
Stolov' dvanašt' okrog stoji,
Na njih sede fantje mladi.
Vak ima svojo kupico,
Vak ima svojo šubico,
Valiva vince si sladko,
Veselo ga popiva z njo.
Se perleti kje tičica
Predrobna tica šinkooka,
Usede se na lipico,
Zapoje tako pesmico:
"Devičice! noričice!
"Če fantam vse verjamate!
"Zvečer obeta prstan zlat,
"Zvečer obeta beli grad;
"Atl izutroj črne kajže mi.
"Lažniki, o! ste fantje vi!"

O, tiko, tiko, tica,
prednoba tica šinkoka!
Fantici bomo vjeli se,
Populjili si perje vse. —
Če perje mi populite,
Življenja mi ne vzamete
Mi perjice spet zrastle bo;
V zeleno poletim gorò,
In tamkaj bom prepečala,
In v zelen travnik gledala,
Libale boste sinčke,
Neporočene matere!
Dojile boste sinčke ve,
Dojile pregrenke solze!
Bo diviškou li ga več niso,
Če vam ga fantje vzamejo.
Verjet' drugjga jim nikar
Ho: Bog pomagaj, Bog obvar!

Z "Kranjske Zbelle"
Dio III. 1832
str. 104-106.

S Tri rušice. I. 26

(Od Periča iz Laski Gorice.)

Stoji, stoji ravno polje,
na ravnem polju rožice tri |. |.

Ta prva rožca je leta
preljuba romena pšenica |. |.

Per vsak' ljub' mas' jo nucejo
za ljubo sveto hostijo |. |.

Ta druga rožca je leta
prestarka vinska trtca |. |.

Per vsak' ljub' mas' jo nucejo
za ljubo sveto retno kri |. |.

Ta tretja ~~ljuba~~ rožca je leta
preljuba dvojica Marija |. |,

Ki nam rodila Jezusa -
našga kralja nebeškega |. |,

Ker' stvaró je nebo' zemljo,
človeku dalo dušo, telo |. |.

3

149.

S

I. 27

Nesvitan mladoženja.

Poušek lese v ogledi
po zelenoj trati -
zinga linga, zinga ling,
čunga lunga sljpn pronz.

Po zelenoj trati
noter k maloj hišici -
zinga linga itd.

K enoj staroj vdovici
k njenoj mladi čerkici -
zinga linga itd.

Primi da me čerkica,
lepa mlada deklica -
zinga linga itd.

Prosi nama k svati
lepi mladi poušek li!
zinga linga itd.

Poušek lese nazaj domo
po zelenem travniku -
zinga linga itd.

Na travniku se parla
stara čira kobila -
zinga linga itd.

Z glavicoj je kimala
z repkom je sligala -
zinga linga itd.

Kobila je prestopila
potrčka je združnola -
zinga linga itd.

Oj nesrečna kobila,
kaj si mi moza obila -
zinga linga zinga ling
čunga lunga - sljpn pronz.

2

40

Ms. 481.

~~S~~

Udabba.

I. 28

Komar se je ženil,
muko si je vzel. /v./

Gostovanje je bilo
v hiši na polici. /v./

V hiši na polici
nater v hrganjici. /v./

Prša je boter rajec,
ponesa koš jajec. /v./

To pa bomo jeli,
gostovanje mo meli. /v./

Prša boter keber,
ponesa koš reber. /v./

To pa bomo jeli,
gostovanje mo meli. /v./

Pršla botra bounha
ponesa koš krunha. /v./

To pa bomo jeli,
gostovanje mo meli. /v./

Pršla botra čmela,
počlepo je račela. /v./

Dinam, dinam daja,
dinam dinam dajaja. /v./

Komar z muhoj pleše,
muki pa se nič. /v./

Komar z muhoj pleše,
da se zemlja treče. /v./

Muha opirala,
padara šilvala. /v./

Ms. 481.

Ne ne, žena, padara!
padari to dragi. / 2. /

Vzela ji peráčo,
vrгла mu v kebláčo. / 2. /

Zgrabi on polence,
vrže joj pod kolence. / 2. /

To ti bodi muha,
stara kurva gluha! / 2. /

3 15.

S

I. 29

Komar mladoženja.

Komar se je oženja
na óno stran te gore -

Komar je mož, komar je mož,
komar je možka glava! -

Komar je z muhoj plesa,
da se je zemlja tresla -

Muha se pošajila,
komara razordila -

Popadna je poleno,
znoj srga treša' pod koleno -

Nesrečna bodi muha,
stara kobila gluha -

(*) Komar je mož itd. se peva
na make varste.

146.

S Dva učenika od carne
šole.

Stoji mi stoji poljica
o polji lepo široko -
Oj Neža, Neža, Nežica
Ljubljanska lepa kelnarca. *

Na polji stoji hižica
zidana ostarjica.

K Neži sta prišla študenta dva
a črne šole sta oba.

Daj nama Neža daj nama li
piti no jesti v ostarjici -

Piti daj vinca od treh let
no jesti sladko cukrojed.

Sta spila vinca od treh let,
prijela sladko cukrojed.

Torej da nama Nežica
kaj va zdaj lebi dolžna oba.

Vidva mi neta dolžna nič,
le ^{mi} povejta ~~te~~ tri reči -

Tri reči ta mi povedala,
ktere vaj bom opitala:

Kam tote duše pridejo,
ki v vinom vodo vlevajo. -

Tote duše pa pridejo
gi so na vike zgabljeni.

Kam tiste duše pridejo,
ki matere deco vmarjajo.

Tiste duše li pridejo,
že so na veke zgubljene. —

Kam pa tiste duše pridejo,
ki kuma s kumom pregreši?

Tiste pa ti duše pridejo,
že so na veke zgubljene.

} 252.

O diacin carne šole ljudi vahojaka
progovēdaju up.

S

Vernost

I. 31

3

Stoji mi stoji lipa polje
polje široko,
Na polju pa mi stoji dreve
lipa zelena.

Pod lipoj udi lubi z luboj
Vanek s Treziboj.

Nad jima pa u vtica vrti,
vtica sejavka:

Čuj čuj, ljuba moja, vtica,
kak si propelje:

Vtica mama - lala govori,
kaj se ženja bom.

Jar pa bom u ti oženja
drugo lubo vžo,
ki bo mi svilo postilala,
med natakala. —

G. ženi se ženi v ime božjo,
vem ne dolgo živi.

Na tvojim grobi pa de rastle
trava detela,

Na travi pa bom ji ja parla
pave pisane.

Oni pa do mi pušali
perje pisano.

Pisano perje bom ja brala
vanjkoč Źivala,

Na vanjkoč pa bom jaz spala
sama leto dni.

Ne veri ne veri ljuba moja,
kaj um pravica jar,

Ti si moja, ne boš moja
odlej no na ves čas,

12

3

(Kranjska)

Stoji, stoji mesto belo,
 Celje lepo in veselo,
 V celji lipica zelena,
 Tam je postlji narejena
 Mehko pernice z rahljane,
 Belo ruhe so oprane,
 In blazine in odeje
 So iz drage lurske preje.
 Tam lež pri belim dnevi
 Kralj Matjaž, bolnik kraljevi;
 V lepi bobnarci je lazil,
 Dokler ga je bobnar spazil,
 Ga obodel mož srediti,
 De nibo več zdrav morbiti.

Ves obvezan, ves krvavi.
 Kralj Matjaž sestrici pravi:
 Rane mi poglej skaleče,
 Ali so črne al radeče.
 Ali radeče so, ji reče.
 Kaj kdo po vračnika teče,
 De mi grenko smrt odorne,
 Če so moje rane črne,
 Sestra, več ne bo mi bolje,
 Pošlji mi pro sveto obje.

Oh, do srca so skopane,
 Črne, biale, tvoje rane.
 Vedno, kralj, sim te varila,
 Ne lotil se žen - proula;
 Črne rane žene pluje.

Kralj Matjaž tak beseduje:
 Tudi Bog daj zdravlja mini,
 De bom v vas šel k lepi ženi.

Te besede se ni srekel,
 Pot molčavski je pritekkel.
 Zazvonil pro Celji celim,
 Z petimi v zvoniki belim,
 Per Sempetron so zvonili,
 Bobnar bil je peti kočili.
 Mlada bobnarca ga prava:
 Kdo je umrl da se razglasa
 Glas zvonov pro Celji celim
 V Petrovim zvoniki belim,
 De zvonov petico proje? -
 Vem kdo umrl je, srce moje!
 Preden prišlo stare leta,
 Kralj Matjaž je šel iz sveta,
 Tim projo zvonovi nati.

Bobnarca se tako vstraši,
 Da ji žlica z roke pade.

A Robnar pravi žene mlade:
Kaj t' je padla z roke žlica?
Al je nje bil, al sin strica?
Je molit' bil zlahte tvoje? —

Ni molit' bil zlahte moje,
Ni bil nje, ni sin bil strica;
Ni je padla z roke žlica,
Ker sva skupaj se učila,
Ino v cerkev skup hodila.

Robnarju te jesa vrame,
V roke oster nož vzame,
In zabode svojo ženo —
Svojo ženo nepošteno.

Ko je ženo svojo omoril,
Tako k hlapcu je govoril:
Hitro, hitro, hlapec zvesti!
Dah' ne smem očitati v mestih,
Obsedaj bož dva konjca,
Tako hitra bo dva vtica —
Ena za te, ena za me,
Vrzi torbico cez rame,
In beživa pri ti priči,
Da me ne dobijo brči. —

Hlapec pravi ino reče:
To mi v glavo iti neče,
Bežat z doma zavoh žene —
Zavoh žene nepoštene.

„Kranjske Ljubljane“
dno III. 1832 št. 98-101.

Samnicaška.

Mene glava boli
za moje lepo lice.

V vozo so me djali
nikdar ne z nje pelala —

Noter v globoko vozo,
noter v hudo temnico.

Bog me reši nevohe —
te globoke voze!

Jaz ne vidim sonca —
sonca romnega;
Ja ne vidim meseca
meseca svetlega. —

Povej da meni, Mica,
kam si vinka djala? —

Nerem ga ročila,
niti sančila. —

Povej da meni, Mica,
kam si vinka skrila? —

Pod vago sem ga djala,
s perkom potipala. —

Povej da meni, Mica,
koe ji soj sinek kršten? —

Pri potoki Jordani,
tam pri svetem Joani! —

Tista bistra voda
bila jemu bolra,
moja desna roka
bila jemu grenka smot.

O ti preslatko vince!
dalo' ci se ti piti.^{ya}
Nesrečna moja glava,
dala ti se noriti

3

44

Kuma i snaša.

K Neži so prijahali
mladi vogledniki -
mladi vogledniki
z devete dežele.

Ona pa si ide
k svoji staroj kumi
svojo staro kuma
tak lepo popita:
Kaj pa, kuma, učinila,
jel bi se ženila -
jel bi se ženila,
al se nebi ženila?
Luba moja draga,
če se čas ženiti,
čem se podučiti
kak se mas ženiti.

Da do' le porpelali
v deveto deželo,
piti do' li dali
gifta no čemera.

Piti do' li dali
gifta no čemera;
ti pa si ga nagni,
ali ga ne spij.

Jo so porpelali
v deveto deželo,
piti so jo dali
gifta no čemera.

Ona ga nagnola,
ali ga ne spila,
na trato ga je v'čila,
trata je poschnola.

Oj nesrečna kuma,
tozja stara kuma,
da se ji podvučila
kak se maš ženiti.

Mela sem deset vseh
vseh deset sem vporila,
tebe pa nemorem,
ti boš si zdaj menez.

3

90.

Podepsa.

Stoji mi stoji poljece -
 prelepo polje široko;
 Na polji stoji lipica -
 prelepa lipa zelena;
 Pod lipoj stoji jezera -
 lepa jezera globoka.
 V jezери se koplje deklica -
 prelepa mlada itnjčika.
 Mamo ji vlegla stezica -
 prelepa stezica vglajena;
 Po stoji se sice pajbič ~~alep~~
 pajbič lep - Mihalek mlad!
 Oj koplje se koplje itnjčika,
 namo ne zakoplje života! -
 Pa kak bi ga ja zakopala
 ki Tebi sem ga občečala -
 Ki Tebi sem ga občečala,
 Mariji pa sem ga zaročila -
 Podaj da mi itnjčika belo roko,
 naj ti vzemem od Tebe slovo.
 Mihalek potegne svetli meč,
 itnjčiki odroka roko proč.
 Mihalek obrise svetli meč;
 Tebi pa nobo's meni guba ^{te} ^{več}

Nicoj so mene vlovili
fare Jurja svetega,
premočno so me zvezali,
na kola me naložili.

Daleč so me pelali,
daleč na pole široko;
tam pa so me z kol vzeli,
v temno vozo me djali.

V temno vozo me djali,
v vozo temno, globoko;
keri me bog te ne vole,
no te voze globoke.

Ne vidim ja belega meseca,
ne zvezd ne sonca ~~menega~~.
V temne voze so me vzeli,
na kola me naložili.

No so mene odpelali
daleč na pole Grivničko,
Tam so mene s kol vzeli,
no me na stol posladili.

Tam bilo je množstvo lustoa,
ki so gledat me prišli,
ko so gledat me prišli,
no moji grenke emoti.

Leluj vzemte si od mene pelto,
kaj te lepše živeli —
kaj te lepše živeli,
kaka sem živela pri viromak.

škůnik od mene grehe bere,
frájman gra mi činjá tere,
tam gra bom namilo všia
kák po noci tak po dne.

Pole lpe bele evake
toť do' moje ióvde,
okol mene do' zletavale,
lasè mi razčesavale.

Toti črni kavrami
do' moji lubi anjgelci,
šero' bo'do' mi raznašali
po lepem zelenem borovji.
Naj raznašajo, če raznašajo!
Prog le dobro dñi daj! -
Prog nam vsem vkup priti daj
"lep presvetli' nebeški raj!"

3

165.

Matko à Turci.

Soji na polu beli grad,
 po gradi šprodnjga Marko mlad.

On pa ma eno ustroico,
 za svojo lubo kuharico.

Turčini so perjahali
 dol, konjso so zerkakali.

Sestrica pa njim proti šla,
 belo roko podavala,

Jim piti jisti nočila
 da u je maza majala.

Turčini so se nahranili
 za rajtingo so pituli.

Jaz vam ne delam rajtingo,
 naj vam jo dela Marko mlad.

Al Marko sedi v kamrici
 no brusi svetlo sablco.

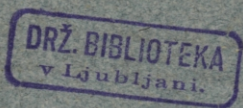
Sabla dvanajset centov ma,
 je z zlatom srebrom okovana,

Je z zlatom srebrom okovana
 no s kajim jizikom obžgana.

Oj deset Turkom glave proc,
 g' deset Turkom noge proc.

Pazka: Ove junacka je priineso g. Dajko
 predgovorin ju n svoji knjigi "Dobro
 pisme". Nam ne bi mogli dovajutak
 ove pisme citi.

(Prelog iz Hrvatske) 99.

Ms. 481.

Gallada

O mladome Marku.

II.

Stoji stoji en skalni grad
 en skalni grad tega Marka mlad.

Po poti Turki jahajo
 po mladem Marku barajo.

O hajla hajla, Lenčica,
 Jeli Ti Marka naš doma?

Le ne včeraj, že ne gnes,
 že ne celi teden ves.

O hajla hajla Lenčica!
 Pernesi jisti jisti gor.

Pernesi jisti Lenčica,
 Kaj se se miza žvignola.

Pernesi jisti Lenčica,
 Kaj se je miza žvignola.

Turki so jeli no jeli,
 ki so se opijanili.

Da so se opijanili,
 za rajtne so pogorvali.

Jaz pa ne vem rajtne delat,
 naj vam jo dela Marko mlad,
 ki ji v veliki kamerci.

Marko ji v veliki kamerci,
 no čuni ti svetlo sablco.

24
Z žitnim je medom medana,
no z kačjim je giftom giftana,
na Turke je spominjena.

Marko je priča fort domo,
no z njimi je dela rajtingo.

Dvanajstim je vrga glave proč
trinašti se je pod mizo krič.

On pa ga lepo je prosia:

Pusti ti mene živega

o živega no zdravega.

Če te pustim jaz živega,

te ne pustim te zdravega: |||

Odeckam ti pravo roko,

Odlomim ti levo nogo; |||

Na konjicu te posadim,

ti jaha' boš pod beli grad,

no praviš kaj je Marko mlad.

} Josip Muršec.

Ms. 481.

S

I. 39

Pevča.

(Ljubovec)

Moj ljubci se je svadila,
daleč se odide:
O naj si le odide
kam mi ve ne zna.

Moj ljubci se je oženil,
nemško čes si je vzela:
O naj si njo le vzeme,
čaj je nudi dolgo meč.

Dva ljedna si ne predele,
ljubi sbečija,
v svojoj presvetli kamnici
na svojoj beli posteljici.

Dajte mi dajte črno linto
drobno pero bel papir,
naj pismo ti napisem
svoje lepe kajlinge.

Kak hitro bom napisa,
tak hitro bom poslal
k svojoj prvoj ljubici
na malem čajari.

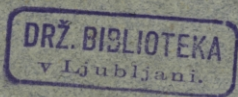
Ljuba je pismo brala,
smučno se namejala,
pismo si je prebrala,
več si razgala.

Sveč si razgala
na ljubega srečno smrt,
več si držala
na ljubega srečno smrt.

95
Tak naj bo' osem zgodavcom
kak je moj gubi'cia?
ki mene je zapustila?
no ti Nemkinjo ozea?

205.

}

Ms. 481.

S

I. 40

Ban Lucipeter.

Rase rare vinska rozga -
rozga zelena,
na njej rase sladko vince -
vince romeno.

Njega toč: krčmarica -
mlada Katica,
njega pije Lucipeter
Varaždinski ban.

Vzemí da me, krčmarica,
mlada Katica,
jaz ti dam tri sto dokati
vran-konjiča dva.

Jaz si dam tri sto dokati
vran-konjiča dva,
zlatom eta obvezdovana,
srebrom obkovana. —

Nečem sebe, Lucipeter,
Varaždinski ban!
vhej ti si tri sto dokati
no vran-konjiča dva,

3 154.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Nadež se apravlja v foringo,
vince do v Gradec pelali.
Matjašek je prošal za robare -
za tenke no bele robare.

Ne so mu želi tenkih dati,
ali so mu bele dali.

Onidva sta se z domi odpravila,
srečca se za njima popaščila -

Srečca se za njima popaščila,
na Gradškem polji juva počakala.

Vage so Matjaška pograbile,
no ga pod kola zahitile -

Pod kola so ga zabrtile,
~~ko~~ ^{na} ~~mu~~ glavo zdrgnole.

Oca so se oglednoli,
premočno so se prestrašili:

Matjašek, Matjašek, hlabljini sin,
al bi ti ta po padara? -

Al bi ti ta po padara,
al pa bi ti ta po mešniku.

Oj oca, oca, ljubi oca moj!
ne treba meni padara -

Ne treba meni padara,
~~ne~~ Treba meni mešnika:

Sam Rog de meni mešnik moj,
olivica Marja padar moj.

W 58
Oni so ga spod kol zdignoli;
na kola ga naložili,
ino so ga odpelali
do svetle demónike cirkvice.

Očá so domò perforali,
kak je inča Matjašek zna,
v doorišči z bičom počili;
kak je inča Matjašek zna.
Minkica je pobžala,
Matjaškova sestrica:

Oj oca, oca, ljubi oca moj!
Kde ste nam pustili Matjaška.
Če meni ne ovrješ na kola poglej!

V Orčunskoj vesi je rojeni
v Lotmergi je krččeni —
v Lotmergi je krččeni,
per svetoz demóniki zakopani,

12.

33.

Jar pa bom se oženja,
svojo ljubo bom si vzea.

Rodovna mi sabranjuji,
kaj si ji le nabi vzea.

Ona mi od bogati pravi:
meni je sa bogato ne.

Pa, vem, bom si njo vzea,
vem, ne bom več dolgo živ.

Celi teden se ne mine,
ljubi močno zbeleža:

Hodi da Ti žena k meni,
nekaj bi Ti poveda rad.

Jdi mi po pravo ljubo,
ki sum njoj navajeni. —

Lena pa se vkraj obone,
no se močno rassrdi.

Ljuba si je s srca djala,
no je taki k njimi šla.

Lzunah per dverah je postala,
nič druga je čula ne —

Nič druga je čula ne
kak mило zeličavanje.

Ona hitro v huro stopi,
ljubi je modeo v postelji....

Oh nemila Ti ljubezen
nikdar dobro ne storis.

3 186.

Vticia lepo poje
dol pod belim gradom.
To ne poje vticia,
to je mladi jónak.
To je ^{mladi} jónak poje
ki na vojno pojde
ki si slovo jemle
od ~~beljega~~ oči:
S bogom, ~~lubi~~, oča,
jús na vojno pojdem! —
Le pojdi, le pojdi, le pojdi,
pa nikdar več ne dojde.

Vticia lepo poje
dol pod belim gradom;
to ne poje vticia,
to je mladi jónak.
To je mladi jónak
ki na vojno pojde,
ki si slovo jemle
od lube matere;
S bogom, luba mati,
jús na vojno pojdem!
Le pojdi, le pojdi, le pojdi,
pa nikdar več ne dojde.

Vticia lepo poje
dol pod belim gradom:
to ne poje vticia,
to je mladi jónak,
To je mladi jónak
ki na vojno pojde,

ki si slovo jemle
od lubega bratca:
Slogom, lubi bratce!
jaz na vojno pojdem! —
Le pojdi, le pojdi, le pojdi,
pa nikdar več ne dojde! —

Ulica lepo poje
dol pod belim gradom:
to ne poje ulica,
to je mladi junak.
To je mladi junak,
ki na vojno pojde,
ki si slovo jemle
od lubke sestrice.

Slogom, luba sestrice,
jaz na vojno pojdem! —
Le pojdi, le pojdi, le pojdi,
pa nikdar več ne dojde!

Ulica lepo poje
dol pod belim gradom:
to ne poje ulica
to je mladi junak.
To je mladi junak,
ki na vojno pojde,
ki si slovo jemle
od predeleke lubke.

Slogom, luba draga,
jaz na vojno pojdem! —
Le pojdi, le pojdi, le pojdi,
pa mi skoro nazaj dojde!

S

I. 44

Pastir i pastirica.

Stari oča, stara mati
grota skupa ipak,
jar pa obozi stvarka mladi
nemam iti kam.

Sosed pa māt lepo čerko,
ratajte mi jo! —
Keri oče lubo meti,
naj jo rata sam.

Mladi jónak rano stane
se lepo opravi,
no gre k sosedu pred okna —
pred grednjem okneca:

Dobro utro, tosed dragi,
dajte da mi čr! —
Kog li plati, jónak mladi,
jar se ne poznam! —

Kaj me nebi li poznala,
vem sva psala okup —
dva konjica dva volica
pod orchoma.

Jar um igra v drobno žveglo
Tebi na radost,
Tvoja so rasli nadra
vse na rahomà.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3 57.
Zdravkuima u Sarbat

Bog mi daj le svetlo noč
+ kaj bon. jaha celo noč -
čez tri gore, čez tri dole
čez tri zelene travnike.

Proti beli Ljublanici
pred moji lube kamrico.
Konjič je milo zhrzgela,
luba z kamre perbežala.

Oj joj joj, kaj je to za glas?
Je ljubega konjičev glas.
Vzela ga za vuzdo srebrno,
pelala v italico zidano.

Lobati mu dala je
lepe žoute pšeničkice.
pit dala mu morske vodice
z lepi kovane vedrice.

Vzela ljubega za belo roko,
pelala v kamro maleno,
na stolček ga je postavila
na stolček lepi svilnati.

Za žesti mu je ~~postavila~~
lepih potahov progacih,
za pit mu je postavila
sladkega romenega vinčeca.

Onedva pa sta počivala
v lepi prebeli posteljici.

Konjič je namilo zhrzgela,
lubi od lube slovo jema.

Srečno ostani, ljubica,
meni ji se čas vandroati
čez tri gore čez tvoj dolci
čez tri zelene travnike.

Ostani še, lubi, pri meni
v mojej prijetli kamnici:
Dokler boš ti pri meni spet,
bo tvoj konjček pšenično bra.

3 31.

Lubi konjica ~~ja~~ kromi-
konjica kromega.

Konjica pa bo jaha
v deveto deželo.

Konjica pa perjasa
v deveto deželo.

Pred lubičinoj kamricoj
konjic milo zhrzgeta.

Lubica ji perbijala
konjita perjela
za srebrno vuzdo.

Konjica ji pelala
v italico sidano.

Lobat mu ji dala
eno malo ovčka;

Piti mu ji nalijala
vedno mozle vodice.

Lubica ji perjela
za belo roko,

Jno ga pelala
v kamrico pisano.

V kamri mu postlala
lepo belo postelo. —

Cuj, kuj, lubica moja,
kak si deklet pojeto,
bi po travo idejo. —

Nikaj, nikaj, lubi moj,
ostani še pri meni!

Deklet si pojeto
da posodvo vmišlejo. —

Čuj čuj, moja lubica,
kak si hlapci fučkajo
ki konjice čujejo. —

Nikaj nikaj, lubi moj,
ostani to pri meni!

Hlapci lepo fučkajo,
da konjicom polagajo. —

Čuj čuj, lubi moja lubica,
kak petelinci pojejo, ¹¹
venda bo že bel den. —

Nikaj nikaj, lubi moj,
ostani ta pri meni!
Petelinci pojejo,
da ti lube rovejo. —

Glej glej kor okno lubica,
prišla je že bel den zorjica! —

Oj nikaj nikaj, lubi moj,
to ti je ne bel den zorjica,
to je le mesčana! —

Čuj čuj, moja lubica,
konjice mi je zahrzgeta!
Srečno srečno ostani ti,
zdaj je čas mi vandrati.

3 45

Tri ljubovce I. 47

V ljubancih mam tri snicike,
vse tri so moji ljubice —
Lalala lala lala la
lala lala lala la! *

Vse tri so jako mlade,
vse tri so meni rade.

Vsem trem sem kupila senjem lep,
vsem trem sem kupila robčice,

Vsem trem sem kupila robčice,
ki vsaki druge farbe je.

Prvoj sem kupila belega
a mojega srca lublenega;

Drugoj sem kupila rdečega
a mojega srca gorečega,

Tretjoj sem kupila plavega
a mojega srca pravega,

Najgi mi najgi lulico,
da bom si vidia ljubico!

A nêš mi najgala lulice,
ne bom si vidia ljubice.

Odpri mi kamro, ljubica,
kak je Tebi navadna!

Z enoj rokoj odpirala
a drugoj rokoj obinjala.

Z drugoj rokoj obinjala
no mi na roki zaprjala.

* Ova odaglasak imade se uz svake
barba metnuti. — 159.

Ms. 481.

Vesrečan sastanek

Bog daj, Bog daj svetlo noč,
 Mojmu konjiču medvedjo moč.

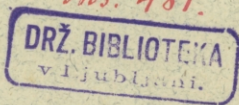
Šker bo me noso celo noč
 Čer tri gore, čer tri vode,
 Čer tri zelene travnike
 nočler u to bejlo Lublanico.

A celi Lublanci luči ni
 Per moji lubci gorijo tri.

Uraj mi raj tam kaj delajo?
 Tl špilajo cel karajo,
 Tl sladko vince pijejo?

Ne špilajo, ne karajo,
 Ne sladko vince pijejo
 Moji lubci he smeti stržejo.

Ms. 481.

~~Čajica~~ . ~~čajica~~ . ~~čajica~~ .
Česma . hm hm hm

(Naprej, Pile pite) . ja ja ja
Lena moza, + za takvo prodala
Pelala ga — na Petrovski cunj
Kupila mu — pol palice platna
Vrezala mu — rubačo do popka
Krizala mu — rokave do lakta
Vrezala mu — gače do kolena .

————— Patiti + čis čis
Stajenska džela . od trnih repa

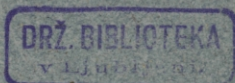
Lepe mora Stajenska džela

Jaz pa bom ti kupa
en parik konjičev
en parik konjičev
no kola lepe.

V Ljubljani nalaga,
na Dunaj bom pela,
na Dunaj bom pela,
no ti druga kam.

Ljublanski avonouji
tak lepo pojejo,
k pokopni pelajo
mi lubco moje.

Sam Rog mi jo je dal,
sam Rog mi jo je vzel,
kak žalosten um zdaj,
tega niče neve.

Ms. 481.

3 97.
}

Sloboda

(Prickmurska.)

Slušaj me zovè
jeden mladi gospod:
Njebom bogme šla,
gorpa je čemerna.

Jaz si poletim
na široko polje,
Tam se nasobam
rumene pšenice;

Jaz si poletim
na visoko gorso,
Tam se nasobam
rumenoga grozja.

Tam mi pa hodè
jeden mladi jacer,
stojlo bi me rad,
raj se žemi mejlim.

Eva Razraska Lutran
ka Slovenka iz Prick
mursja pràvela Gornjo
ilirskoga.

Uzoritost.

Naj' lubi je lep
kak fajdelnos cvet.

Se lepše gleda
kak sveča gori;

Se lepše gonči
kak hrunga bni;

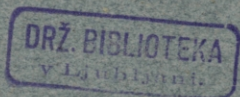
Se lepše mi gre
kak žolar žet ve.

* *

Je škoda za te,
kaj bi ležal na tleh;

Na prosteli pač
bi bil s fletom spajac.

3 151.

Ms. 481.

Pohi Lokaško.

I. 52

Pohi je široko,
pole je slonogo,
nega ga lepšega
kak je Lokaško.

Po njem se reče
moj castani lubi;
pisani lajbeli ma,
v čepi moj robec;
Goni klobučce ma,
za njem moj pršček.
On pa bo' k meši sa
k Svčeni križi.

On pa de v krmo sa
noler k Domarjki,
jar pa bom za njim ila
v pisanoj janyki.

On de na vino da
dva svetla salera;
on de na vino da,
jar pram ga pila.

On pa de služil sa
k belemu gradu;
jar pa bom služil ila
k belemu gradu.

On pa de služil sa
kaj de torbanel;
jar pa bom služil ila
kaj bom stonadel.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

123.

Melin od ljubezni.

Stoji mi stoji polje -
 polje široko,
 na polji pa mi rase
 drevce zeleno,

Na drevci mi je rraslo
 lepo jaboko,
 od zunah je rdečo,
 odnotrah zeleno.

Tak gluh je ljuba moja -
 ljuba castara:
 na lici je rdeča,
 per srci žalostna,

Na sredi njenega srca
 stojita mlince dva,
 druga nič ne delata,
 ljubezni meleta.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

187.

L

I. 54

Lipola devojka

Piti jite - piti jite
mojega bratca konji -
hm hm - ja ja
mojega bratca konji .

Te mo cveti - te mo cveti
v deveto deželo -
hm hm - ja ja
v deveto deželo .

Tam mo najsti - tam mo najsti
mojega bratca lubo -
hm hm - ja ja
mojega bratca lubo .

Kaj na glavi - kaj na glavi ?
pankelnji plehtajo -
hm hm - ja ja !
pankelnji plehtajo .

Kaj na nadrah - kaj na nadrah ?
iglice žvinglajo -
hm hm - ja ja !
iglice žvinglajo .

Kaj na rokah - kaj na rokah ?
Ponstani ^{sodbljaja} ~~leske~~ -
hm hm - ja ja !
ponstani ~~leske~~ ^{welljo} .

Kaj na nogah - kaj na nogah ?
Solnjici ^{leširjo} -
hm hm - ja ja !
solnjici ^{leširjo} .

Kaj na hrbti - kaj na hrbti ?
suknjica somoče -
hm hm - ja ja !
suknjica somoče .

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms 481.

3 78.

Někoji ovako pjevaju:

50

1 Minka žela - minka žela
detelinio travo -
hm hm - ja ja!
detelinio travo

2 } Zlatim srpom - z zlatim srpom
s belini rokami -
hm hm - ja ja!
s belini rokami.

3 Kaj nažela - kaj nažela
vre konjičom dala -
hm hm ja ja
vre konjičom dala:

4 Pite jite - pite jite
mojiga bratca konji -
hm hm ja ja
mojiga bratca konji.

5 Te te tikli - te te tikli
v deveto deželo
hm hm ja ja
v deveto deželo

6 Tam te najšli - tamo te najšli
mojiga bratca lubo -
hm hm ja ja

7 Zouta wila zouta wila
po dvori plahiu mojiga bratca lubo.
hm hm ja ja
Zlatim perjom - z zlatim perjom
po dvori plahiu dvorišce je zmetala
hm hm ja ja
dvorišce je zmetala.

Te poemu pevati:

Kaj na glavi - kaj na glavi!
te metnu medju napomenu
varstu i clopnu:

Kaj na nadnaki - kaj na nadnaki!
služeci:

Kaj na činjaki - kaj na činjaki!
grole joj klapicejo -
hm hm ja ja
grole joj klapicejo.

Došli taga Ostale varste pevaju
pdaž rada kako god jesu metnute u parovi pjevu

Ljuba iz Gradca.

Moja luba je z Gradca doma,
 podložene čizmece ma —
 Podložene čizmece ma,
 poune žepike tolarov ma.
 Sem jo proia za enega dva,
 pa mi kurva ribenega ne da.
 Andraček^{*} Andraček^{*} li moj
 bi mi ti še ta ponjo neboj —
 S tvojimi lepimi sanmi,
 no štirimi črnimi konji.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

111.

Ljubovca Kranjska.

Ja sem ti luba zbrā,
 kaj ji Kranjica,
 kaj hodi govorī,
 vse je resnica.

Sunše ma štrckane,
 tolnji ročice,
 zanjčico pisano,
 svilnat furtotek.

Lepa je drobna ji
 kaj bi jo gledā,
 kak za njoj tak pred njoj,
 k njoj bi ti lega.

To ti pač dobro dja
 kaj ti sem priša,
 pole de' bel' den
 kak boš odiša.

Spavala, delala,
 kaj va kaj mela,
 hižico sidala
 v njoj va živila.

Oce mam starega,
 matere nemam,
 lubega lepega,
 vraga ne skrivam.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

112.

Ms. 481.

Lepa Jana.

Lepa Jana u čitala
 kraj Donaja bistro vode - hm!
 V Donaj vodo je gledala,
 sama sebe zagledala - hm!
 Oj roji, milost božja!
 kako sem deno močno lepa - hm!
 Moje lepe črne oči,
 vse jónake prekanile - hm!
 Vse jónake prekanile,
 vse jónake do' vmošile - hm!
 No se Turka harambaša
 ki med njimi konja jare - hm!
 Ki med vojskoj konja jare,
 no u s svetloj sabljaj paje - hm!

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

94.

S

Panstan.

I. 58

Odi lube mam ihi
dobro jutro bog daj!
moja luba mi je dala
moj panstan nasaj.

Moj panstan je stari
ma rdečo oko,
v njem pa je pisano
moje lube telo.

Moja luba je lepa
bogata je ne;
kaj kasn bogastvo,
kde ljubavi ne.

Dolico ma lice
no črne oči,
pr takšnem dekletu
so kratke noči.

Ma tenke rokavce
no bele roke,
z njimi me je obinjala
do belega dne.

Ma guzane janyko
no drobne noge...
O smencano dekletu,
kaj nemara za me.

6.

3

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Sonce mi dola grè
mesec pa gori:
lubi mi la duboj grè,
lepo si poje.

Krančeki vandrajo
v Kranjske dižile,
micke se jočejo
kaj do' začele.

Ne joče ne micke,
boste sle z namini:
vi boste rukale,
mi pa mo tkali.

Melo prostilale,
pri nas te spale,
delajmo, va šparalce,
kaj va vti mela.

Tržo va zidala,
v njoj va živela,
stampet va kupila,
v njem bova spala.

Micika lepa ji
kaj bi jo gleda
kak pred njoj tak za njoj
k njoj bi si lega.

S

Ljuba Sekola.

I. 60

Govorč konja v kava,
komu oče ga dava?
Mlademu Japcu:
kamu de ga zjahava?
Pod Polanjskove okna:
tam de ga postava,
Derom, derom, Sekola,
moja luba prava.

DRŽ. BIBLIOTEKA
V LJUBLJANI.

Ms. 481.

3 139.

Striac Kadonja.

O moj stric Kadonja,
dleni mene na konja,

Kajmžjaka v Gradec
kam si kupal tance.

Tancuj tancuj mi, noga,
bojšo vino kak voda.

Ge' je voda tam je led,
ge' je čmela tam je med.

Ge' so pajbje tam dekle,
tam je veliko veselje;

Ge' pa žene no možje,
tam je volka lepo poštovanje!

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani

Ms. 481.

75

Nesaduro

Ljubovca dragog čeka.

Hodmo spat hodmo spat,
 jaz pa bom budila,
 lubega bom čakala
 & per oknici udela.

Če mi gluh luč ne gori,
 spat mi mesec sveti
 če me gluh srcè boli,
 & vem si morem peti.

Če ga nede prvi mrak,
 moglâm iti sama spat;
 če ga nede do polnoči,
 soustanete do mi oči.

Če ga nede beli den,
 joklâm se celi den.

Todrej pa en fantič gre,
 no si lepo igra,
 ravno tukaj piške ma,
 kak ga ma moj lubi,

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

53.

Naj dražja ljubovca:

Miko naj rajši mam,
 Miko naj bolj čimam,
 Miko per svoj zapisano mam.

Miko mam prek moja,
 Bog daj da bi moja bla;
 če še ne, pa še bo; moja še bo.

Če oči mi lubi biš
 moreš prav priden biš,
 to ti naprej povem - huda ti bom.

Večer me samudis
 vujtro me ne zbudiš,
 mati me kregajo, - dolgo zaspiš.

Godei mi godejo
 jar pa ti plesala;
 mati me kregajo - plesat ne smeš.

Ms. 481.

3

26.

3
Sonce mi sija
za modrojo gorjo,
lubi ~~me~~ obinja
me s pravojo rokoj.

Sarca no Dravca
se stečeta v kup,
al jaz no moja loba
nemoreva v kup.

Povej da mi lubi
boj prišo nicoj,
mali oči ta mala,
le nič se ne boj.

Bom prišo, bom prišo
per tebi bom spo,
le prička mama zapri
da lajo ne bo!

DRŽ. BIBLIOTEKA
V LJUBLJANI

Ms. 481.

18.

M. Luba moja Micička,
kaj pa namanesi? —

D. Kaj pa to tebi treba
anahi. —

M. Povej da Micička,
da te lepo prosim. —

D. Gruške. —

M. Luba moja Micička,
daj da mini eno. —

D. Kaj pa bom ti domo
mela neshi. —

M. Le le, Micička,
da te lepo prosim. —

D. To mae to eno ali dve. —

M. Luba moja Micička,
ge pa boš ti spala? —

D. Kaj spalec to tebi stee? —

M. Taki bude ti povedala! To pačto

Le le Micička,
da te lepo prosim. —

D. Na italici. —

M. Luba moja Micička,
el bi priša k tebi spat? —

D. Kaj ti ja pa sa nova misel
na namet prišla? —

M. Le le Micička,
da te lepo prosim. —

D. Slobodno, če got moreš. —

M. Luba moja Micička
ge pa leši letoica? —

D. Tam v koprivji. — Hi! hi!

M. Le le Miika,
da te lepo prosim. —

D. To je mai, to! —

M. Luba moja Miika,
al bi te obina.

D. Ne-ne! —

M. Le le Miika,
da te lepo prosim. —

D. Lubi Le ali, pa samo ednok. —

M. Luba moja Miika,
al u bi te kuina? —

D. Toga pac za koga ni! —

M. Le le, Miika,
da te lepo prosim! —

D. Le ali te, pa prasko mij,
kaj se mi neke na cobah
poznalo. —

M. Luba moja Miika id.

3 70.

I ~~I~~ I. 66
Glava me boli.

Vica ji preletela
na okni posedi;
lubenem poemišljuje,
da lubi per luboj spū.

Ce bo'do' drugi fantji,
te, draga, budili;
Ti pa njim tako reci,
da glava te boli.

Pogom, sbogom ti fantji,
jaš ~~nemrem~~ stanoti,
jaš vrnem nemrem stanoti
da glava mē boli.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

124

Moj lubi peritapa,
 po okni proilata,
 per okni se malo škaila:
 El si, luba, doma? —

Le tiho le tiho.
 kaj stare ne zbudis;
 al stara ji stala,
 no tako ji djela:

Pa što je to bria,
ki mu je zbudila? —

*Ona mlada je stala,
no tako je djala:*

Nikaj nikaj moja
luba gospodinja:
so maček je bil,
ki ji miške lovil.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani

Ms. 481.

96.

Jaz sem ti fletno dekle zbra,
včer pa se bom pri njem vra:
Odpro mi, huba, kamrico,
naj v krila ti denem glavico.

Jaz sem njoj kupā šunfice,
zdaj pa se meti v solnjice:
Jaz pa čem raj odvandrat,
kak vojo dekle gvančati.

Jaz sem njoj kupā solnjice,
zdaj se te meti v robčice:
Jaz pa čem raj odvandrat,
kak vojo dekle gvančati.

Jaz sem njoj kupā robčice,
zdaj se te meti v fustolice:
Jaz pa čem raj odvandrat,
kak vojo dekle gvančati.

Jaz sem njoj kupā fustolice,
zdaj se te meti v rokavice:
Jaz pa čem raj odvandrat,
kak vojo dekle gvančati.

Jaz sem njoj kupā rokavice,
zdaj se te meti v pičico:
Jaz pa čem raj odvandrat,
kak vojo dekle gvančati.

Jaz sem njoj kupā pičico,
zdaj se te meti v janjčico:
Jaz pa čem raj odvandrat,
kak vojo dekle gvančati.

Jaz sem njoj kupā janjčico,
do nog ti zgvantā ljubico:
Jaz sem njo misla ljubiti,
al mam na vojsko oditi.

S

I. 69

Post na Varbanov dan.

Na svetega Urbana dan
bom se postia' celi' dan.

Da bi mogla s kloštra priti,
z ljubjo se razvedbiti.

Verceini li' baročki stan,
celo leto morem upati sam.

Neli' po ribni neki' po leti,
nemam koga jaz odeti.

Verceini li' nemški tatje,
pustite meni moje lase,

Da ne bom med kani' hoda
kakto prav poobrila koza.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

88.

Veter veja, s snegom seja,
mene odeja nič ne greje. —
Mati ji čerko pitala:
El boš per meni hajala? —

Oj nikaj nikaj, draga mati,
žmetno ji pri vas ležati:
Kratka odeja, dolga noč,
mene pa sebe celo noč.

Veter veja, s snegom seja,
mene ne greje nič odeja.
Mati ji čerko pitala:
El boš per oči hajala? —

Oj nikaj nikaj, draga mati,
žmetno ji pri ~~oči~~ ^{oči} ležati:
Kratka odeja, dolga noč,
mene pa zibe celo noč.

Veter veja, s snegom seja,
mene odeja nič ne greje. —
Mati ji čerko pitala:
El boš per sstri hajala? —

Oj nikaj nikaj, draga mati,
žmetno per sstri ji ležati:
Kratka odeja, dolga noč,
mene pa zibe celo noč.

Veter veja, s snegom seja,
mene odeja nič ne greje. —
Mati ji čerko pitala:
El boš per brati hajala? —

42 O miki miki, draga mati,
čimsko per brata je ležati:
Kratka odeja, dolga noč,
meni pa zebe celo noč. *Sty*

Mater veja, s mrgom seja,
mene odeja nič ne greje. —
Mati je čerko pitala:
Et bi per ljubem kajala?

Le to le to, draga mati,
lahko per ljubem je ležati:
Dolga odeja, kratka noč,
meni je vroče celo noč.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3 175.

(Mirrored text from the reverse side of the page)
Gde naj boji greje.
Mater veja, s mrgom seja.
mene odeja nič ne greje. —
Mati je čerko pitala:
Et bi per ljubem kajala?
O miki miki, draga mati,
čimsko per brata je ležati.
Kratka odeja, dolga noč,
meni pa zebe celo noč.

Ma da imam pibog
neanum ga ljubiti.

Da bi zvegljo mela,
si igrala bi:
zdej zvegljo mam
pa si igrat neznam.

Da bi ~~ma~~ brumbice mela,
si brumbala bi:
zdej brumbice mam,
pa si brumbat neznam.

Da bi lubega mela,
ga lubila bi:
zdej lubega mam,
pa ga lubit neznam.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

126.

7

S

Pleter.

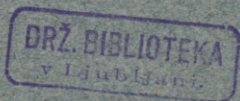
I. 73

Mrkevca, mrkevca
žouto korenje,
kera je debelica,
naj ti ga pleje.

Angjčka v ogradi
rožice pleje,
Videlk pa mimo gre,
pa v joj smeje.

Ce um li majhena,
pa um bogata,
v zepi mam tolarov,
v ladvici alata.

Lišo mam sidano,
parmo drveno,
kamrico pisano,
postlico belo.

Ms. 481.

3 36.

Nemožnost.

Mica bi rada
 Jurja dobila,
 kaj da ga nide
 nikdar dobila.

Dere de Mica
 Jurja dobila,
 ruha de graška
 graške rodila.

Dere de Mica
 Jurja dobila,
 te bode vrana
 pišče gvalila.

Dere bo Mica
 Jurja imela,
 te bode pretek
 mlada nedela.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

3

91.

Oj lubte, lubte kdo ma kaj,
 jar bi' lubia, pa nimam kaj:
 Jas prām si v en lepši kraj,
 tam bom lubia, Doe bo kaj.

Da sem ti bia' lep no tlad,
 ti sem mea dekliči rad;
 Zda' pa sem vbozi tiromak
 ni mara za me niden orag.

Odpri mi, luba, kamrico,
 no daj ti meni stan nicoj-
 oj daj ti meni stan nicoj,
 un sem ba' nikda fantič tooj.

Oj delajte devičice
 fantom vojin puščice,
 pajbicom le zelenega
 soldatom pa kuplenega.

Oj delajte, aj delajte
 soldatom le kuplenega,
 soldatom le kuplenega,
 al pa nikdar ribnega.

Ms. 481.

3 34

Nima mi koga, da mi
targam ruže.

Lepo^{li} mojo ravno polje
ke' moj lubi rano orje.

Neti ne orje neti ne pluje
^{ali ore}
~~teme~~ mene razmišljuje.

Lepi^{li} moji beli gradi,
ke' mi piše mili dragi.

Neti ne piše ne pišuje
^{ali šalje}
~~teme~~ mene razmišljuje.

Lepi moji beli dvori
ke' moj lubi s dugoj govori.

Neti govori ne besedi,
ali sploh mene razmišljuje.

Lepi moji senokosi
ke' moj lubi koro brani.

Neti ne brani neti ne kosi,
ali za manoj sode nosi.

Lepi moji vinogradi
ke' mi rade vsaka roža :

Roža roža . lepa klica,
ki jo trga vsaka divica.

Vraskna vojevini dragom
jaš pa čivola nemam korn.

DRŽ. BIBLIOTEKA

VLADIMIR

3

87.

Ms. 481.

✓ Vjerojatno je stalo u ovaj iz dobnijih
krajina najv. gliris dočavice pjeni namješ
ovog rada ovaki : Lepa moja moja
vinika loza
ke' mi rade
vsaka roža .

✓

Peslo.

I. 77

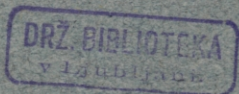
P. kurtasti peruk
ma bele nogè,
on dostikrat laja
ka nišči ne gre.

Ja sem se namenila,
to zimo ženit,
pa kaj da ti nemorem
nibene dobiti!

Po noči se knosli
bi kero dobila;
pa kratke so noči
ki pris njoz' bi b'la,

Na hrobl' drvočan,
studenec doma:

Pa na-kaj to olekle
savupanje m'a?

}

152.

Ms. 481.

S

Samotna!

I. 78

Kaj pa moj lubi dela,
kaj ga tak dolgo nega?
hne hne hne hm hm hm hne
hmhm hmhma hmhm hne. *

Jaz pa že znam dobro
kaj moj lubi dela.

Drugo lubo u ji abra
meni pa ji slovo da.

Jaz pa nič ne maram,
vujtro rano stanem,

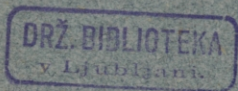
No idem na polje
na polje široko.

Pod lipoj bom stala,
na smeh u dožala.

To bi mogà zlodji bit
pali morem ga dobit.

* Tretji i čtvrti rad peva se
usa vaku varila,

3 62.

Ms. 481.

~~S~~ Parsten.

Perstan mi je zlati:
 "Ce bomo ga gledat čli?"
 "No pa ga je sleja?"
 "Zaravinski kovačič."

XXXXX

Jaz pa mam en piüngrad:
 piüngrad lep ograjeni:
 tam ti rožo vtergam,
 kera naj lepše diši.

Tam ti rožo vtergam,
 kera naj lepše diši,
 tam ti lubo sberem,
 kera ti meni zdi.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 V LJUBLJANI.

Ms. 484.

1490.

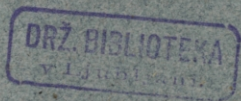
Jaz sem dnes rano štala,
 no sem v cirkvo šla,
 pro sem najšla prstan lep
 na zelenem travniku.

Če pa boš me šlo pita:
 Što ti je ti prstan da?
 Jaz bom rekla slobodno:
 ohoj luki mi ga je da.

* *
 Jaz pa mam en ogradič,
 en ogradič zeleni,
 v njem pa mam posajano
 tri lepe rožice.

To so ne tri ~~deklece~~ rožice
 al to so mi tri deklice,
 Ta prva je Marjandel,
 ta druga Miika.

Ta ~~prva~~ je Marjandel
 ta druga Miika,
 za tretjo imena nemam,
 tista mi je lubica.

Ms. 1181.

3 122

Ta prva je Trezika,
ta druga je Vezika,
ta tretja je Mrica
ki je luba moja.

Ta prva proslala,
ta druga ležala,
ta tretja pa mene
obinjala sploh.

Je drobnega hoda
kak uva goloba,
tuk tenkega gouča
kak strunja brni.

Oj daj mi vagati,
jā morem poznati,
jā morem poznati,
jel lubi mi ti?

Se dam li vagati,
al moreš poznati
al moreš poznati,
da lubim te ja.

Konjiče mam kulave,
ne co' za jahanje;
jaz pa bom konjiče proda',
denarje za vince bom da'.

Denarje za harja bom,
mické zapaja bom;
Mojo dekle je lepo zares,
no malo pikasto smes,

Drobno kak štrunjica,
bilo kak lilejica,
rdico kak rajdelnoo cvet;
sam bog mi ga ola' je na svet.

Lubo mam prek morja,
bog da' dabi moja bela....
Malo bom čizme si sua',
malo bom spri njoj' saupa'.

Noč kaj' sem čuā jaz,
kaj' boš se oženila, glas:
Oženi se v božjo ime,
taj' jaz več ne maram za te!

38.

Ljubljinci

Mi smo enoči lubili,
klobučce porzabili,
tam gorj per Venčki.
notri v svetloj parmici.

Tam v enoj svetloj parmici
na rženoj slamici.

Slamica more drobna bit
Miska pa debela bit.

3 37

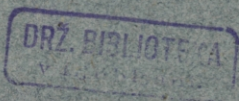
Što mila radi.

Lubi po placi
 špranjga no grč,
 losperne gručke
 čampa no je.

To božen je stroik,
 on ne je za me,
 to je za mojo
 lubo dekle.

Nišće pa nava
 nišće nega,
 kaj moja lubka
 deta doma. —

Sibelka potace,
 sinek krič,
 ona pa na proju
 pelnice tui. "

Ms. 481.

98.

1. Nič druga nēm storila
oženila se bom,
pionočno veselje
zapustila ga bom. —

2. Nič druga nēm storila
oženila se bom,
pionočno veselje
zapustila ga bom.

3. Al bi oženila
se v stermne gore,
pa ji daleč nositi
v dolince vode.

4. Jar pām se ženila
na ravno polje,
so gladke težice
do merzle vode.

5. Presmencane citre
kak one pojo,
to me zapelale
no dekle mojo.

6. Presmencane citre
kak so one tenke
so mene vestele
do belega dne.

137.

S Ljuberna
Uteha. Elegia I. 85

(Muzimorika)

Srca mojò kaj tugujes,
zakaj si tak žalostno?
Un ~~ta~~ belne jeri žalostno,
v noči spis nepokojno.

Vso uenchi no ves radost
presobračas li na žalost.
Rin ~~ta~~ ~~Stika~~ voda sem tam teče
jòs na melin prav dotèu.

Ribe plove po vodi,
jòs u mreže se vlovi.
Glej, glej snu med snu seču,
i jeleni v lase skaču.

Da jòs dojde pod goro
gde je streljò jajro (re)

Dragi pak se nahaja
o kak tiško ji čakati!

Da jòs dojde v ura ta,
da vkujs spravi draga dva,

Oti' čakaj in vupanje
Rog je stalen v občanji,

Kaj je komi sojenost,
nece biti zgubleno.

Kata Bajst. Dn
Slovenka in Tronistka
na Prekmurji.

V Tiskarstvu
Ljubljani

Ms. 481.

S

Plešje.

I. 86

Lani sem plela-plela
luk no mak
ne me je vkanja-vkanja
vsakrni bak.

Lani sem plela-plela
majaron
pa me je vkanja-vkanja
en kajon.

Lani sem se prajbrič
skukala
letos pram zibelko pro-
pro takala.

Letos si pleyem-pleyem
rožmarin
v zibelki joče-joče
mali sin.

Nikojš prepričojin čoster
sledici dvi varsti:

Lani sem vidla vidla
kon nov zid,
letos ne vidim ne vidim
kon candraw plos.

Letni so fantje zvali:
Hodi pit
letos pa pravo-pravo.
P * X X X X X X X.

DRŽ. BIBLIOTEKA
V LJUBLJANI.

Ms. 481.

3 75.

S

I. 87

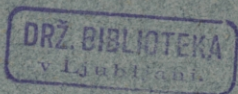
Zemlba je briga.

Jaz bi imâ ili spat,
pa um ta pod okno stat:
tam sačujem prajbiti,
kak u lepo sučkajo.

Kak u lepo sučkajo,
v drobne zvogle igrajo:
Oj joj joj enok prejoj,
da bi u brez žene bia.

Da bi u brez žene bia,
lepo dikkle bi u zbra,
kaj bilo bi sa-me
meni sa pravo srcu.

74

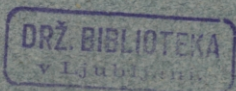
Ms. 481.

Studa žina.

Dere sem še najbujčk bial,
 sem deklič po krčmah lovila;
 po dnevi zapaja
 po noči sprevaža
 kak sem ščuli tej bial.

Ldaj pa sem norček stokrat
 da sem se oženil enkrat;
 pred menoj se dere,
 mi zburklami dere
 sirovo mi željice da.

58.

Ms. 481.

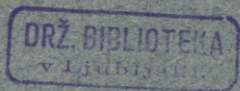
Šteta na devojastvu.

*
Da um levice deklet bila,
po samih potokih um hodala:
Zdaj se vlačim kak megla,
da nikda nebi deklet bila.

Da um levice deklet bila,
te sem lep oblač nočila;
Zdaj pa v škornji mi leži,
nemaram č me sploh.

Dva talera bi štela dati,
da bi mogla na urok spati;
Nevestna bodi vura, dan,
ki stopila um v zakon stan.

Štela bi si ga kupiti,
da bi mogla ga dobiti;
prej cekinov bi dala ranj,
da dobila bi ga nazaj.

Ms. 481.

95,

S

Tuga,

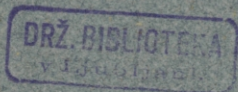
I. 90

Moj lubi moj dragi
ne žaluj me tako
še quismo me spraviti
v črno mater zemljo.

Če umrlo mi boš
poškropiš še dam,
škropile do te
moje velle souže.

Pokopat te dam
na britof zegan,
bom mešo platila
kaplana proša.

Mešo bom platila,
gospoda proša,
kaj do' brali mešo
na tvojo elušo.

Ms. 481.

3

118.

Pojte pojte drobne vtice
razgrinjajte mi meglice,
kaj' bo sonca mi sijalo,
da moje srce segrevalo.

Jaz pa sem ti' lubo zebra,
kaj' njoj nikoli nega para,
sem ti' misla' jeri' njoj' spat,
zdaj' pa morem na vakti' stat.

Jaz sem z vakti' domo priča,
druzega per' lubi' najša':
Zbogom zbogom, lubica
najša' lubas je razrajsala.

Keri' ti' svojo lubo mehi
more' šitro od nje dati:
Jaz sem šitro od nje' platila,
~~pa bom lepo štela nje~~
Pa sem le miciko zgubila.

ili:
Pa bom lepo miciko lubila.

Všičice pojo,
oj rožice cveto:
Mojega veruha
nazaj ga ne bo.

Kaj pa mi je šlo?
oj kam^{pa} mi je šlo?
V belo Ljubljano
je odmakčevalo. *

Tam pa mi že ma-
oj tam pa mi že ma,
Hlače sešite
popravljeni ma.

Všičice pojo, cveto
oj rožice^{moje} veruhe
nazaj ga ne bo.

Kam pa mi je šlo?
oj kam pa mi je šlo?
V belo Ljubljano
je odmakčevalo.

Tam pa mi že ma,
oj tam pa mi že ma-
solnje sešite
popravljeni ma.

Všičice pojo itd.

Kam pa mi je šlo itd.

71

Tam pa mi je ma -
aj tam pa mi je ma -
komašne žetite
perpravljene ma.

Vtice pojo itd,
Kam pa mi je slo itd.

Tam pa mi je ma
aj tam pa mi je ma -
rekli žetito
perpravljeno ma.

Vtice pojo itd,
Kam pa mi je slo itd.

Tam pa mi je ma,
aj tam pa mi je ma -
čako žetito
perpravljeno ma.

Vtice pojo itd,
Kam pa mi je slo itd.

Tam pa mi je ma,
aj tam pa mi je ma -
govor naladani
perpravljeno ma.

Vtice pojo itd,
Kam pa mi je slo itd.

Tam pa mi je ma -
aj tam pa mi je ma
zabljaco nabrušeno
perpravljeno ma.

S
X

Sounce

I. 93

(Kranjka.)

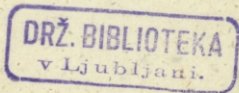
Sijej sijej sounce —
Sounce rameno. —

Kakot boum sijalo
Lem siono zalosno.

Če zjutra zgodaj pridem,
Me dekle kunejov.

Če zvečer pozno pridem
Starinci jenkajov.

J. R. S.

Ms. 481.

Gladi hodi mlenas mlen
Progi day od mere racun.
Naj me naj me dela smet,
Jur pa tibi vinka dam.
Nikaj nikaj mlenas mlen,
p. Jar ti racun vinka vzet;
da Progi je mene polk postla.
cirko

18

I. 94

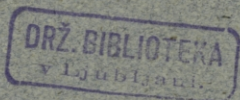
Sunce tuši.

O sijaj sijaj, sonce
oj sonce rómeno! —
Jai nemrem li' sijati
od velke žalosti.

Če rano ti' prihajam,
me dekle kregajo,
Če rano li' zahajam,
pastirci' jočijo.

}

168.

Ms. 481.

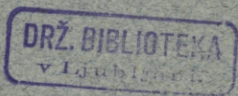
S Ljubitno sarce, I. 95

Kaj koli' na svet^u živi,
to vse rado po noči spi:
Jaz pa si jónake mlad
po noči nikak nemrem spat.

Jaz pa po noči nemrem spat,
da si nemam sorčeca;
moja lúba pa ma dve,
jaz pa le nibevega ne.

Oh daj' mi, lúba, srce nazaj!
Jaz ne dam srca ti nazaj;
jaz párn srce mela dve,
si pa le nibenega ne.

3 ibi.

Ms. 481.

Posilanje

V ogradi rožice mam
 êrelece no romene,
 na nemiškem ljubega mam
 je mladi no veseli.

Pustit bi mu delala
 At kak bi ga ^{mu} dala?
~~Pustit bi ga ^{mu} dala?~~
 Pustit bi napravila,
 At kak bi ga ^{mu} poslala?

Po vodi bi ga poslala,
 Voda bi ga razplavala;
 Po vetri bi ga poslala,
 Vetr bi ga razpihâ.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

A. M.

Op. I 27
Razstanak.
(Popjevka)

Oj Slovenko, vraga se razstati,
Oh vrati mi moje sarce vrati!
Jl' što jošer u prarsim ostalo,
uzmi k' tomu i to sarca malo.
Ja odlazim, cij' što bēda mā —
„Jaz te ljubim, Anjčka!“

Tako Tvojih carnatih kitah,
U kē večić se razbludno bita;
Tako Tvojih dužih trepavicah;
Krasnih licah kao dvaah ružicah
Tako Tvojih plačih ženicah —
„Jaz te ljubim, Anjčka!“

Tako slaveh Tvojih ti ustanah;
Tako stuka Tvoja prem sanahna;
Tak poslanoj od Tebe kitici,
Ka' vić povi' nego svi jezici;
Tak gubeznih bolih, razbludah —
„Jaz te ljubim, Anjčka!“

Oj Slovenko, sad se prāstas mama,
Mish' na me, kad buš, dušo, sama,
Premda nebun Tvojih rečćih sluša,
vinda sarce - ti ostane duša:
Mogul' te ne gubit' ? Nikada!
„Jaz te ljubim, Anjčka!“

S
Bog nam pomagaj

Prša je cesarski prot,
 rač za miso v kot -
 Bog nam pomagaj.

Pismo je na miso dja;
 ker bo to pismo bra? -
 Bog nam pomagaj!

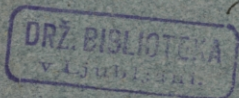
Keri bo 'to pismo bra,
 bo za soldata rač -
 Bog nam pomagaj!

Pot je to pismo bra,
 kmet de za soldaka rač -
 Bog nam pomagaj!

Kranje pa je tako dja;
 kmet de za soldaka rač -
 Bog nam pomagaj!

Kmet je velki inomak
 da more bit soldak -
 Bog nam pomagaj!

39

Ms. 481.

S

Učišbavanje. 1. 98

Stoji mi stoji polje
polje široko
na polju stoji drevoce
lipa zelena.

Lipa je zelena,
že lepše cveti,
lepo nam prcveta,
že lepše nam diči.

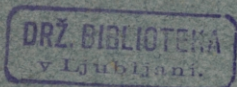
Pod lipicoj zelenoj
prone Johan sedi,
lepo ti namilo
svoje fantke gleda:

Secerajte, secerajte,
fantje moji,
kaj bomo si branili
dežele tri.

Mi bomo si branili
dežele tri,
Vogriško no Nemško
no Slovensko zemlo.

Vogriška je lepa
no Nemška je lepa,
al lepša je lepša,
naša Slovenska.

21.

2

Ms. 481.

S

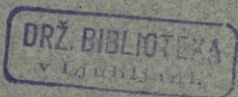
Svečena.

199

- 1 Oj ptica je preletela
z dežele Bogorke,
prelepo je zapela
od klara prvenčnoga.
- 2 Kaj pa nam on pomeni? -
Je telo Jezusa,
per vsakičnej svetlj meši
k nebesam zdignjeno.
- 3 Oj ptica je preletela
z dežele Najarske,
prelepo je zapela
od vinca sladkega.
- 4 Kaj pa ono pomeni? -
Je kroca Jezusa
ki per vsakičnej svetlj meši
^{v kroco}
~~v svetlj~~ s spomenjeno.
- * * *

214.

- o Oj primi bratce krožo
no sladko vinco spij,
s pravo roko jo primi,
na srce si ga olj.

Ms. 481.

S

I. 100

Lica verela,

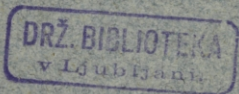
Ulica lepo poje,
pod nebom leti:
kaj nebi' si pela,
v božji roki živi?

Prog oca, prog sin pa
na nebi' sedi;
na zemlo zgledava,
kak človek živi.

Če lepše boš živea,
če lepše boš vmiša,
te' bo ti sin božji
raj nebški odpra.

Le pimo, le jimo
v imeni Rogà,
v imeni oče sina,
no svetega duha.

Jaz pa Tam napijem
lep veseli' glas:
Kochi Jerot, Marya,
na veke pes nas!

Ms. 481.

3

162.

(2)

O Tvoj oca, Tvoja mati,
ki sta Tebe arčila,
nesta mala jerekrat
ra Tebe sta skobela.

Tvoj kak mati ji zaspala,
Tebe ji napajala,
ino da je gori stala
i vurni te napajala.

Močno vseli te ljubila,
kruh ji Tebi spravala,
jesti očkrat ukraj pustila,
skobno Tebe varvala.

Malega te ji redila,
i radostjo te gledala,
skobno nekokrat povila,
na noge postavila.

Oh kak bridko zdaj zdihava
mati Tvoja, oca Tvoj,
njihovo lice v rožah plava,
da pomoči nemajo.

Kak kričijo: Luba deca!
molhe ti za nas Bogi,
da va miša skoro vidi
i lice najhuga Jezusa.

Ce ta mantra Vas ne gene
kaj tam itarci trpijo,
naj Vas Jezus Kristus gene
za pet ran Vas prosijo.

S Gdē Jezus boravi? I. 102
(Drag. Sampet.)

Smo slatko vince pili
no se zapojili;
pa kadar smo zaspali,
je Jezus mejno zã.

Pa kde mo ga iskali?
Per pajbik lediènik?
Pa malo takih pajbov,
ki Jezus je per njih.

Pa kde mo ga iskali?
per deklat lediènik?
Pa malo takih dekli,
ki Jezus je per njih.

Pa kde mō ga iskali?
Per mōžih zakonskih?
Pa malo takih mōž,
ki Jezus je per njih.

Pa kde mō ga iskali?
Per ženah zakonskih?
Pa malo takih žen je,
ki Jezus je per njih.

Pa kde mō ga iskali?
Per deci majcem?
Pa tam je goièno Jezus,
tam mō ga najsti mi.

3

145.

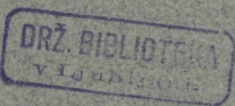
S Čistnost života.
(Vrbnjak?)

Roze lepo cvetijo,
po zelenem travniku,
ne nibena ne povene
vsakišna nosnata stoji.

Kosec pride, pokosi,
sonce pride, posuši,
brez mira, brez milosti
veter pride, raznosi.

Tak ti ravno človek, ti
kak kaplica na vejici,
malo veter razhladi,
kaplice na veji ni.

Tak ti ravno, človek, ti,
nemaš vure niti dne,
nemaš vure niti dne
kda ti pride smrt po te.

Ms. 481.

3

193.

Nevoljni krojač.

Sabola smo prošli;
ne smo ga dobili;
cijag je pozaba
in ga ne vlep spravā,

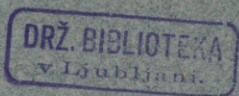
Skarnji mo on v Gradci
pre svojemu ljubem bratci;
Jglo maja v Celovci
jigova sestra v robci;

Hlapca ma v Arnoži
pre enem starom možu;
fringot pa ma v Trsti
pre ljubici na prosti;

Piblo pa ma v Metli
pre svojoj nevesti;
ikablo pa ma v Humi
pre svojoj staroj kumi;

Laket v Varošlini
pre vojem malim sinu;
voščine pa ma v Peči
pre enoj kelnarici v peči.

Veručina šnidarija.
huda vasa ji ta meštrija!
Kda bom in ja sirotek
spravā to v en kotek.

Ms. 1481.

3 14

1. Stoji mi itoji polce
 polce lepo tiroko:
 Hala hala deklcia,
 Proq daj da bi moja bila.
2. Na polji je vase drevcece
 nibenega borena nema;
 Hala hala deklcia,
 Proq daj da bi moja bila.
3. Pod njim je lepa sinica
 nibenega lista nema:
 Hala hala deklcia,
 Proq daj da bi moja bila.
- Pod lipoj stoji mizica,
 nibene šranjge nema:
 Hala hala, deklcia,
 Proq daj da bi moja bila.
- Okoli pa so stolčki,
 nibeden noze nema:
 Hala hala, deklcia,
 Proq daj da bi moja bila.
- Na njih sedijo žnidari,
 nibeden riti nema:
 Hala, hala, deklcia:
 Proq daj da bi moja bila.
- Drobno delo delajo
 kake je konoplina:
 Hala hala, deklcia,
 Proq daj da bi moja bila.

Stankim, cvirnom čivlejo
kak je škrobiteina?

Hala hala, deklia,
Proz daj da bi moja bila.

Proti njim ide gospod mlad,
uro brado ~~moja~~:

Hala hala, deklia,
Proz daj da bi moja bila.

La njim pa ide mlad deklia
z devetimi otroki:

Hala hala, deklia,
Proz daj da bi moja bila.

La njim jare mlad junak,
na ramu konja nese:

Hala hala deklia,
Proz daj da bi moja bila.

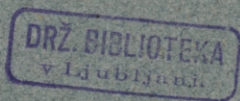
La njim pa teci stari ded,
v plesterki nogi nese:

Hala hala, deklia,
Proz daj da bi moja bila.

3 106
1

Strah.

1. Tódy gregó' inidargje hojé'!
 inidarmajiter naj naprog - hojé'!
 Oni so prouža trečali
 premočno se ga strašili hojé' hojé' hojé'
2. Použ pa račne rogle gnab - hojé'!
 inidarmajiter trepetat - hojé'!
 Kam mo mi po cveti ili,
 či mo u prouža strašili hojé' hojé' hojé'
3. Kaj pa mi jo to za zver - hojé'!
 ki nas glavi noni gver - hojé'!
 ito.

Ms. 481.

S

Vecer pa mi je
verela vecer -
sobota vecer
vereli vecer -

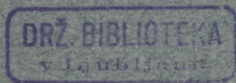
Sam gros se grozi,
da iskat pristi;
ce pajba dobi,
morte ga vtopi.

Pa kaj si za gros,
kaj nimaš gradov
kaj hodiš po noči
okoli ljudskih voglov.

Na čevli podkovo,
na enem pa ne,
maš kožuh naopak
pa žime če ne.

Ti praviš premicom,
kaj pisati veš,
vse babji ji gošče,
kaj kodi pover.

Slame si raj kupi,
no hišo pokrij,
okoli se ne blati,
doma se napij.

Ms. 481.

107.

Sejrika kod kuće

Jas sem le fajni soldat,
priša' sem na orlab-

hala drida hopa se!
lala drija de'!

Jas grem gor po vci,
veod se me vse boji-

hala drida hopa se
lala drija de'!

Necor pa me ičejo
naj me v — itd.

Tantje po lojtri gor
jas pa po vogli dol — itd.

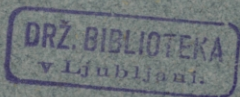
Dol me ne slačijo,
v mlako me vlačijo itd.

Dol me ne zvlejo,
v mlako me zvlejo itd.

Klobučce mi jemlejo,
mlako razjemlejo itd.

Lajbeli mam lep nedeč,
v mlako monem ž njima beč itd.

Pušlic mam lep zelen,
k mički več ne smem —
hala drida hopa se
lala drija de'!

Ms. H 81.

3

52.

S

Jaz pa mam eno ljubico
eno vlogo itnjčsko:
Dobro veš itnjčka! —
Krog ti plati, ljubimoj! —
Odpro da mi kamrico,
kak ti si navajena. —
Jaz ti ne odprem kamrice,
no je odproči tudi nesrečnem. —

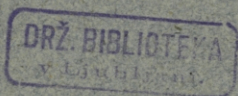
— — — — —

Prišli so cyracoški pajbje,
vrgli so rjaj dveri dol,
pa so ljubega vlovili,
v mlako ga protegnoli.

Ves je moker, ves je blaten,
kak je moker blaten rak,
pa še izdaj pregovori:
„itnjčka, jaz sem Tebi rad! —

O nesrečno belu ščunje,
ki si pod žolah ležala,
kaj si si naj ne branilo,
da so ljubega vlovili.

200.

Ms. 481.

Bugari.

S

Ciganiice pitajo:
 ke pa so cigani
 tam na polji v ovam doli
 brumbice kovajo.

Eden kuje, drugi fuda,
 tretji pa predava:
 kaj predali vse zapili
 no se zapojili.

Ciganiice po uetnici
 krouhec si prosijo:
 Ena prosi, druga nosi,
 tretja vse je prosi.

Nasä dukla ji tajila,
 kaj ji ne tam bila,
 tri ji plati preskoala
 kakli prav kobila,

66.

Ms. 481.

Starä mati Šoška!
 ge pa so cigani?

Lena mi je vrnola
nicorsko noč,
da bi šjij le hog do
nebečko luč.

Ldaj pa bom šolmeštra
provit šo,
kaj mi jo potkapat
pomagô bo.

Na grob bom velik kamen
šjij ravaha,
kaj je meni nede
več nazaj.

Ž. Č je bila kaj vrla? —

Vrla je bila vrla,
gospod kaplan,
miru mi ne dala
ne noč ne dan. —

Ž. Č bi se ženila drugo? —

Ženila bi se ženila,
gospod kaplan,
pa ne vem cirola
ni v boga kam. —

Ž. Ven bi jia nara kuharico dam.

Naj mi jo dajo naj
gospod kaplan:
ven vam jo porodi
že se znam.

K. Gda si mi jo že porojava? —

Saj so me pravili,
gospod kaplan,
(tudi še ne dolgo)
da sem jih prej
lani nastan.

773.

S Studa supruha.

Mož je žmetno doriva vozila
od vujtra do večera.

Da bi žena vola bila,
bi siromaki jesti dala.

Za plošek je cunjala
koprivice na zvinglala;

Na pragi naschlala;
v kropnjačo naložila;

Manjčike obarila,
v korito zavalila;

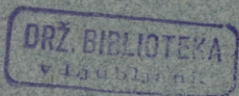
Moja jest rezvala:
Toj pojdiv~~ne~~, k večerji.

On za~~me~~ koprive jesti,
no za miso leži.

Prvi konec ma v riti
drugi pa v koriti.

Le jej, le jej možek moj!
kaj bom mela že poloj.

3 29.

Mo. 481.

Če moj možič deklino mēca,
te tak reče: Tor is fanj!
da bi' koza fustoh mēla,
u bi' reka: Tor is manj!

V krēmo pride, na klop sede,
no po drugih okol gleda,
tuto k sebi si polegne,
ki se mu naj bolj treže.

Opolnoči a krēme pride,
no si po kotih gleda,
palco meni že ponuja,
u mi ravno ne diha.

Jaz pa bom če mu odisla,
se odisla v drugi kraj;
tam bom druge pajbe vula,
u v drugi tudi tak.

x x x

Opajbiči lubeznivi,
vsi kojoni ste lažlivi.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

167

Ms. 481.

Z Berkovec je bila
 Belokova čì,
 na potec se gladi,
 pred špeglom stoji.
 Tri parle si veže,
 ta kmetička čì,
 si šnór navčzuje
 da tak se njoj zdi.

Si robec povpiči,
 se okoli vrli;
 Janžozar k njoj hodi
 njo milo gledì.

Na janjko na ručò,
 dol po hrbti visi,
 na čampret si leže,
 če Juri fali.

Niholskega enjma
 se zlo vesele;
 Plenice kupuje
 se povoj fali.
 En povoj si kupi,
 se hujdo drži;
 da vstakši njo pita:
 "No kaj ti fali?"

O kaj boš me pita,
 no kaj mi fali;
 saj to Tebi kažejo
 Tvoje lastne oči.

S

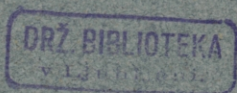
Plesva.

I. 115

Moja micka je hodla
za goro plet,
pa je pernesla
fuotok napet.

Do bode krivec,
kak črivar mlad?
ki k mojoj micki
hoda je spat.

Micka u joč,
pa kaj njoj je?
Linika rible,
črivarov je.

Ms. 481.

3

160.

Kosir

Širji kosci ~~na~~ kosijo,
 ali močno mi tikiyo,
 jar pa le odzajah
 kimam no kosim.

Dekla ~~konam~~ zajetk nese,
 mimo mene ga odnese;
 jar pa le odzajah
 kimam no kosim.

Atlapsee ~~konam~~ piti nese,
 al mimo mene odnese;
 jar pa le odzajah
 kimam no kosim.

Gospodinja pogace nese,
 mimo mene ~~je~~ odnese;
 jar pa le odzajah
 kimam no kosim.

Gospodar pa vino nese,
 mimo mene ga odnese;
 jar pa le odzajah
 kimam no kosim.

Kak se meni streže,
 tako mi kosa reže;
 jar pa le odzajah
 kimam no kosim.

Velka vam je trava,
 kosa pa njiva;
 jar pa le odzajah
 kimam no kosim.

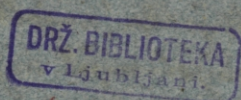
1918

Mijolka.

I. 117

1. To je mijolka kriva,
kaj s kleti nemam vina:
Mijolka! mijolka!
mijol - mijol - mijolčica! ♪
Od zornah lepa pisana
od znotraj s vinom stikana
Mijolka! mijolka!
mijol - mijol - mijolčica! ♪
2. To je mijolka kriva
kaj nemam novih čizmov.
Mijolka! mijolka!
mijol - mijol - mijolčica! ♪
3. To je mijolka kriva
kaj nemam nove pece -
Mijolka! mijolka!
mijol - mijol - mijolčica.
4. To je mijolka kriva,
kaj ~~stare~~ mam rokavce -
Mijolka! mijolka!
mijol - mijol - mijolčica!
5. To je mijolka kriva,
kaj tukaj sem capila -
Mijolka! mijolka!
mijol - mijol - mijolčica!
6. To je mijolka kriva
kaj glava moja tiva -
Mijolka! mijolka!
mijol - mijol - mijolčica!

* Ova varsta se imade u pjevanju uz
svake druge varste mustrati.

Ms. 481.

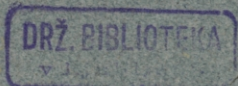
Carni kos.

Plin plin črni kos! —
 Kake bom plesa da sem bos? —
 Komu pa ti črni da? —
 Staroj babi sem ji da,
 kaj sem trikrat pili njoj sprā.

3
Dečca ovako prju:

Pjisi, pjisi črni kos! —
 Kake bom pjisa da sem bos? —
 Komu pa ti črni da? —
 Stajpi babi sem ji da,
 kaj sem tikejat pili njoj sprā.

59.

Ms. 481.

Pastirke

I.

S (Dragolin Šumpolc)

Peroti lampič, tudi rips,
daj le domo hui ho hej!

Hej ho hui
hais no stii,
Dji no djo,
hej domo.

Predi riba
radi tiba;
Arog med njimi,
ja za njimi.
Hej domo,
hej domo!

II.

S Heja hoja heja,
moja ica breja.
Pari se mi pari
po zelenoj travi.
No bo te tej praca
driem se ja ženila?
Heja hoja heja,
moja ica breja.
Pari se mi pari
po zelenoj travi!

3

47
(114)

S Pestinska

2 Lovkega potoka.

Tutaj minaj!

Tutaj minaj,
deje mlada!

De bi skoraj veliko blast

De bi služilo Bogu

Divici Mariji in Jo^{se}fu!

Tutaj minaj na¹!

Tutaj minaj na²!

Mabere.

S Kajniko kod kuće.

Tri stence nitajo
gor po beloj steni,
ena ooo pitajo:
Je pa mar ti mlade? —

Gor pes trameki
v svoji pavučini —
v svoji pavučini
v enoj sajici.

3 49.

S Lepota izružena

Mati so mi pravili;
kaj sem kurva stara;
v špegel sem se gledala,
pa sem lepa mlada,

3 50

Ms. 481.

S

Poklade.

Verlejških dnarov ne,
kak so dnevi fašeniški -
trala lala trala la -
trala lala lala la! *

Kde je krčma tam ples,
ali pa gostuwanje. **

Jaz pa sem sem oženja,
hudo ženo sem si vzeja. ***

Hudo ženo sem si vzeja,
kriz na hrbet naložja -

Žena v hiši v štampeti,
jaz pa vuni na komeni -

Vijetro stanem hiše smert,
že se žena cemerj,

Kaj ga moze vode ne,
kaj bi oprala si roke.

Vakino leto dete ma
jaz pa morem bit oca -

Jaz pa morem oca bit,
če očem, kaj ne sem bit.

Ms. 481.

*

Trilji i četvrti red pjevati se imade
na svaku varstu -

3

60.

Stajerska dežela.
Elegia

Lepa moja Stajerska dežela,
 Bodi meni zdrava in vesela!
 Dokler sem jaz po tebi hodila,
 Samo drobno žito sem dobila,
 Ldaj pa morem tukaj plavati
 Sam ta drobni činžlek zobati.
 itd.

Jan. Gajiva

Ms. 481.

v. br. 33.

I. 124 I Lamoriska deklica

Tičica perletela - ta drobna tičica
Prelepo je zapela od divice Marije.

II. Majdalenka.

Tu sta bila stari oči stara mati,
nista oči otrokinela kakor en samo
samo črlo - z Majdalenko.

III. Brečna nevesta.

Se ji šla deklica po vodo

Jn se nito jokala...

Prejela jo je kavarja

lepo jo je uprasala:

IV. Od Jelengara.

Jelengar poje prelepo,

Ni hudi gori vstajajo

Njega pesni poslušajo.

V. I. Margeta.

Tu mi stoji beli grad,

pod gradom globoko jezero

Po jezери plava črna zvir,

Črna zvir z imenami kudi zmir,

VI. Od treh bratov.

Ti so bili zgornji oitezi,

Marko mlad in debelak

Jn tretji je bil Jenkolie.

VII. Od desetnice.

Stoji dobi beli grad,

Po njim se spročaja gospod mlad.

Kav lepo Roža pravi,

De bi mi tvoj poroč dal.

VIII. Maki odda dete.

O križ o križ o božji križ,

Na tebi je vsa božja moč.

IX. Tiči vatoči.

Tiči so se ženili

proti beli družbani

Ale je čudo al ni čudo,

Čudo more biti

X. Sveti Urch.

Svet Urch je jutro zgodaj stal.

Jn je klical matko svojo.

XI. Roman svet. Jak. Kampor.

Reši mi kace roman biti

Roman v. Jakopa. mora zjutra

zgodaj stati - večer pozno spat,

XII. Jogri razposlani

Jesos jogre je postavil

Na vse štiri strani:

Svetga Petra je postavil

v lepo ravno polje.

XIII. Čurežev Jaka.

Jaka so lovile ribe tri.

Riska, Goriska, Smledniška.

XIV. Volar i Lidonja.

O volar volar volar mlad

Tako je rekla Lidonja

XV. Od povodni maza,
Fantji ples napravljajo,
Meko prarijo na ples.

XVI. Od Rimke grafini,
Dobro jutro knez Mihej!
Dobro konjiu napasi,
Proš me peljal z dežele.

XVII. Prerušo..
Pleti, plehi, Jerca, venčka
Prerušo po poti žalostni.

18. Kraljevna umorjena
Kraljiu konjiu napaja,
Kaj se jezera maza,
Kraljiu tako preživljajo.
De se jezera sklenejo.

19. Pet Petrov.
Leži, leži ravno polje
Na njem tam stebr stoji,
Petro močnik je stebrov.

20. Lormanova Miika
Tri mizi gosp. Lorman sedi
No gleda svojih dohcerov.

21. Sanje
Le hitro mati sem poje
No sanje mi razkladajte

22. Dunajška zapustnja
Turk je bil cesarju pisal
De jo v goste bo poročal.

23. V deveti deželi omorjena
Zdaj gospod mo gospa
Po gradu se sprehajata,
Ker gospa k poroki gre,
Pete zdaj besede te.

24. Zaljubljen grofici,
Stoji stoji bešli grad
Gotri je zlahtni g. zlahtna g.
In eno gospodično imeta
Kjo bi bil rad grofici mladi.

25.